

2017
P229297

Votându-l pe EMIL CONSTANTINESCU,
câștigă ROMÂNIA!

Seria a V-a
16 PAGINI - 400 LEI

Numărul 116 • 13-19 noiembrie 1996

Dreptatea

PERIODIC AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

CORNELIU COPOSU este alături de noi în fiecare clipă

Discursul Președintelui Constantinescu
la un an de la moartea lui Corneliu Coposu

A cum exact un an, o țară întreagă îl însoțea pe Corneliu Coposu pe ultimul său drum pământesc spre legendă. Nimic nu dă mai mult dimensiunea curajului unui om sau unui popor, decât momentul insuportabilei dureri. Oamenii slabi devin mai slabi, cei puternici, mai puternici; popoarele slabe devin o sumă de indivizi, cele puternice devin națiuni cu vocația istoriei.

În fața catafalcului lui Corneliu Coposu, acum un an, în numele Convenției Democratice și al poporului român, spuneam aceste cuvinte:

Aici, în fața lui Corneliu Coposu - cea mai curată instanță morală a lumii românești de azi - pentru toți anii care ne-au mai rămas de trăit, facem acest legământ solemn:

- vom continua drumul democrației românești până când fiecare locuitor al acestei țări va putea fi un om liber, demn și prosper,
- vom lupta pentru instaurarea definitivă a mândriei naționale și a moralei creștine,
- vom învinge disputele politice pentru ca în casele românilor să fie în sfârșit bucurie, pace și speranță,

- nu vom face compromisuri și nu ne vom lăsa copleșiți de frică, de îndoială, de deznădejde,
- nu vom uita niciodată că nu noi contăm, ci România!

Și mai ales, nu vă vom uita niciodată!

A trecut exact un an. Corneliu Coposu s-a aflat alături de noi, clipă de clipă, reper moral pentru o lume care trebuie reinventată.

Noi nu ne-am pierdut în îndoială și deznădejde. Nu ne-am pierdut în lamentări.

Corneliu Coposu a dorit o Convenție puternică, pragmatică, făcătoare de istorie și de țară, nu de discursuri. La câteva zile de la plecarea sa dintre noi, am semnat Contractul cu România.

I-am promis că vom învinge disputele politice și vom ridica principiile moralității, competiției și responsabilității la rang de lege. Am realizat Noua modalitate de selecție și control a candidaților CDR pentru alegerile locale. Candidații noștri au ieșit învingători în alegerile locale.

Primarii noștri au început să transforme în realitate contractele lor cu localitățile în care au fost aleși, iar românii au putut vedea în sfârșit diferența dintre politica CDR și politica promisiunilor uitate de a doua zi.

Am promis să nu abandonăm lupta nici chiar atunci când victoria pare imposibilă. Moțiunea „Energia” a devenit prima moțiune a opoziției votată de Parlament, în întreaga istorie modernă a țării.

Am promis să nu ne lăsăm copleșiți de frică și îndoială. Am lansat inițiativa „Șase luni pentru România” și oamenii ne-au urmat, tot mai mulți, tot mai hotărâți.

Am promis să repunem satul românesc în drepturile sale și am lansat Proclamația de la Rușinoasa, ofertă și angajament politic pe care țără-

nii români le așteptau de 50 de ani.

Am promis să redăm tinerilor șansa de a se bucura de țara lor și am semnat Contractul cu tânăra generație.

I-am promis lui Corneliu Coposu o Convenție unită și puternică, iar Convenția Democrată a devenit cea mai puternică forță politică de opoziție. I-am promis lui Corneliu Coposu că CDR va câștiga alegerile și am câștigat alegerile.

Tot ce i-am promis lui Corneliu Coposu prin legământul solemn de acum un an a devenit, sau este pe cale să devină, realitate.

Națiunea română s-a născut pentru a rămâne în istorie, nu pentru a ieși din timp, din propria ființă, sau în afara granițelor Europei. De aceea, cineva trebuia să realizeze, pentru prima oară, acele lucruri care să împace țara cu propria-i istorie.

Pentru prima oară în istoria țării, NOI am schimbat regimul politic prin alegeri democratice.

Pentru prima oară în istoria post-belică, NOI vom forma un guvern românesc cu corespondență în familiile politice din Vest și nu din Est.

Pentru prima oară după aceeași nefastă perioadă istorică, NOI vom face ca președintele să devină garantul Constituției și nu stăpânul ei.

Pentru prima oară după șase decenii, NOI vom fi primii politicieni care se vor pune fără limite și fără rezerve în slujba cetățenilor și vor răspunde în fața lor pentru fiecare cuvânt, fiecare gest și fiecare faptă.

Pentru că nu noi contăm, ci România!

De câteva zile, sute de oameni îmi spun: „Ce păcat că domnul Coposu nu a trăit să vadă ziua victoriei!” Eu vă spun: Corneliu Coposu este alături de noi, aici, acum, în această clipă. El nu a plecat niciodată dintre noi. Corneliu Coposu a votat cu fiecare din milioanele de oameni care au pus pe umerii Convenției Democratice România milenialului al III-lea.

Corneliu Coposu este și va fi alături de fiecare decizie a primarilor, consilierilor, parlamentarilor, miniștrilor, prefecților Convenției Democratice.

Corneliu Coposu mi-a cerut să devin Președintele României și va fi alături de mine când voi rosti jurământul către țară.

Mai avem puțin, foarte puțin, până când instituțiile statului, prevăzute în Constituție, vor exista și în realitate, nu numai în rapoartele către Consiliul European.

Ne mai despart doar câteva zile de momentul în care funcționarii publici își vor face simțită prezența la post, nu la bugetul statului.

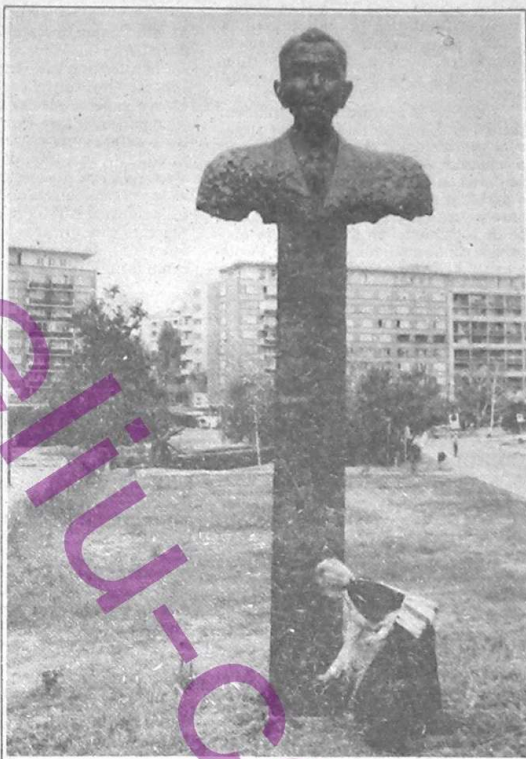

Foto: SILVIU COVACI

Mai este foarte puțin până când nu vom avea câteva categorii diferite de cetățeni români, ci una singură, egală în șanse, în drepturi și îndatoriri. Până când legea va fi una singură și dreaptă pentru toți.

Mai este foarte puțin până când cei aleși nu vor mai născoci fantome războaielor, războaie civile, epurări politice, secesiuni teritoriale pentru a rămâne în fruntea bucatelor, ci vor munci din greu ca să-și justifice fiecare leu din salariul plătit de alegători.

A venit vremea ca frica, minciuna, hoția să-și piardă dreptul de ședere pe teritoriul României. Să plece de unde au venit, pe urmele șenilelor de tanc cu care au venit.

Iar noi, în doar câteva zile, vom putea spune că ne-am luat țara înapoi, pentru totdeauna.

Corneliu Coposu a văzut ziua victoriei încă din vremea când nici unul dintre noi nu a avut puterea s-o spere.

Este datoria noastră să transformăm în realitate imaginea României din visurile lui, din Contractul cu România și din sufletul poporului român.

Acum, imediat, pentru că nu noi contăm, ci România.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Conferința de presă a PNTCD - 11 noiembrie 1996 -

În deschiderea săptămânalei conferințe de presă a partidului, domnul Radu Vasile, purtător de cuvânt, a evocat personalitatea marelui om politic Corneliu Coposu, de la a cărui moarte s-a împlinit, chiar pe 11 noiembrie, un an. Secretarul General al PNTCD a spus că, la 17 noiembrie, votul pentru candidatul CDR la președinție și, implicit, pentru victoria democrației, ar împlini cu adevărat "testamentul" lui Corneliu Coposu.

În continuare, au fost prezentate rezultatele finale ale alegerilor parlamentare din 3 noiembrie. Ele confirmă victoria CDR care, în alianță cu USD, are asigurată o majoritate parlamentară simplă, suficientă pentru adoptarea legilor reformei. Domnul Radu Vasile a precizat că majoritatea de două treimi se impune numai în cazul legilor cu caracter constituțional și nu în cel al legilor organice, așa cum eronat susțin unii. Domnia sa nu a exclus participarea UDMR la guvernare, afirmând că "a sosit timpul ca UDMR să se implice și în problemele României" pentru că are buni specialiști, utili, spre exemplu, în domeniul economic.

Referitor la campania lui Ion Iliescu pentru al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale, domnul Radu Vasile a constatat contradicția dintre autoprozentarea sa ca factor de echilibru, pe de o parte, și mesajul de panică și dezbinare pe care îl transmite electoratului, pe de altă parte. În încheierea primei părți a conferinței, domnul Radu Vasile a salutat, în numele PNTCD, victoria

lui Bill Clinton în alegerile prezidențiale din SUA.

În intervenția sa, domnul președinte Ion Diaconescu a scos în evidență câteva aspecte ale rezultatului alegerilor parlamentare care demonstrează că a existat un anumit procent de fraudă dar, mai întâi de toate, că legea electorală are numeroase deficiențe ce se cer urgent corectate. Aceste deficiențe, pe care PNTCD le-a semnalat în repetate rânduri, au condus la situații absurde; de exemplu, la Giurgiu, candidatul CDR care a obținut 39.000

de voturi a fost îndepărtat, prin redistribuire, fiind validat candidatul UDMR care a obținut 269 de voturi. Aceeași situație absurdă s-a repetat la Tulcea, tot în dauna candidatului CDR. Toate acestea sunt consecințele abuzului de decizie al Guvernului care nu a acceptat modificarea legii electorale, de teama modificării pragului de 3% menținut în ideea satelizării partidelor mici. După cum s-a văzut, electoratul a ridicat prin votul său pragul electoral, înțelegând să nu risipească voturile și determinând o simplificare benefică a eşichierului

politic. Referindu-se la campania agresivă a lui Ion Iliescu, domnul Diaconescu a spus că prin ton și sloganuri, actualul șef al statului amintește perfect de Ana Pauker și de Vasile Luca, protagoniștii bolșevismului din anul 1946. Totodată, se poate constata că așa-zisele propuneri de colaborare lansate Opoziției de Ion Iliescu au fost demagogice pure, câtă vreme domnia sa și consideră pe actualii câștigători ai alegerilor "trădători de țară". Președintele a declarat zăririi că, până la 17 noiembrie, nu se vor purta negocieri pentru formarea noului guvern, toate eforturile fiind concentrate în vederea câștigării alegerilor prezidențiale.

În intervenția sa, domnul vicepreședinte Gabriel Tepelea a lansat apelul ca Armata, Biserica, Școala și Justiția să nu fie antrenate în jocul contingentului politic. Domnia sa a făcut referire la o scrisoare autentică, semnată de prefectul PDSR al județului Alba, Ioan Rus și de actualul ministru al Culturii, Grigore Zanc, prin care se cere preșterilor să-și exercite influența asupra electoratului pentru ca acesta să-și dea votul "partidului creștin-ortodox PDSR". Alianța CDR-USD este acuzată că susține interesele Bisericii greco-catolice și că urmărește slăbirea Bisericii Ortodoxe Române, ceea ce contravine flagrant realității, fiind o grosolană distorsionare.

În finalul conferinței de presă, inginerul Eugen Lucian Pleșa, președintele asociației chiriștilor, a dat citire unei declarații pe care o publicăm în continuare.

Gabriela STOICA

Nici chiriștii nu-l mai vor pe Iliescu

Luând cunoștință de ultimele intervenții și declarații ale domnului Ion Iliescu - candidat PDSR și Emil Constantinescu - candidat CDR pentru președinția României, Asociația Chiriștilor din Locuințele Naționalizate declară:

1. PDSR, guvernul PDSR și prefeții - ca reprezentanți ai guvernului, nu s-au implicat și nu au intervenit cu nimic pentru aplicarea corectă și derularea normală a Legii nr. 112/1995 a caselor naționalizate.

2. Guvernul PDSR a tolerat slaba activitate a Ministerului de Justiție care a acceptat derularea de procese cu dosare incomplete și neverificate ce au avut efecte catastrofale asupra chiriștilor.

3. Apatia și neglijența guvernului PDSR s-au transformat în sfidare la adresa celor implicați de Legea nr. 112/1995, atât chiriștii cât și foștii proprietari.

4. În aceste condiții, Asociația Chiriștilor din Locuințele Naționalizate denunță Protocolul de asociere, reparafat, încheiat între Partidul Alianței Sociale - al chiriștilor și PDSR.

5. Asociația Chiriștilor din Locuințele Naționalizate consideră că, pentru corecta aplicare a Legii nr. 112/1995, este util să se acorde încrederea sa Convenției Democratice Române și reprezentantului acesteia, domnul Emil Constantinescu, candidat la funcția de președinte al României, care s-au declarat adepți respectării legilor și inclusiv a Legii nr. 112/1995.

Asociația Chiriștilor
din Casele Naționalizate
Președinte,
ing. Eugen Lucian PLEȘA

Tentativa de pedeserizare a Bisericii

La data de 30 octombrie era expediată prin poșta preșterilor și mirenilor o Declarație prin care Patriarhul Teoctist și Sinodul BOR erau înlocuiți printr-o altă conducere în frunte cu Mitropolitul Banatului, Nicolae Corneanu. Fără a-și pune întrebarea elementară și a cerceta dacă documentul era autentic, preotul Simeon Tatu a citit conținutul anonimei în Senat, iar președintele Iliescu l-a analizat ca pe un document valabil. Cum se explică această diversivitate? Care au fost scopurile urmărite de autorii falsului? Ca textul să ajungă la destinatari, oameni ai Bisericii, spre a-i determina să voteze cu Guvernul care îl apăra pe Teoctist de dizidenți, vorbindu-se chiar de un pericol la adresa securității naționale.

Încercarea disperată a PDSR de a se erija în apărător al Ortodoxiei nu se rezumă la falsul amintit. Într-o scrisoare autentică semnată și recunoscută ca atare, Ioan Rus, prefectul de Alba și Grigore Zanc, ministrul Culturii, cer preșterilor să-și exercite întreaga influență pe lângă electoratul din Alba "pentru a susține la alegerile parlamentare și prezidențiale pe candidații partidului creștin ortodox PDSR". Scrisoarea informează în același timp preșterile că alianța CDR-USD constituie un pericol pentru Biserica Ortodoxă, deoarece aceste forțe susțin pretențiile Bisericii greco-catolice de retrocedare a unor biserici și bunuri. Ziarul guvernamental, "Vocea României", din 7 noiembrie, merge mai departe comentând astfel declarațiile dlui Ion Iliescu în legătură cu falsa încercare de înlăturare a conducerii actuale a Bisericii Ortodoxe.

"Prin manevrele vizavi de înlăturarea unor ierarhi ai BOR, precum și prin aducerea la Secretariatul de Stat pentru Culte a unui ierarh de rit greco-catolic, se urmărește, în opinia lui Ion Iliescu, slăbirea principalei instituții de cult a țării. Apreciind că în spatele unor astfel de demersuri sunt plasate de fapt interese politice, candidatul PDSR la fotoliul prezidențial a enumerat precedente similare care au ținut în

același sens în 1990 și apoi în 1992, când în această încercare a fost implicat și fostul lider politic Corneliu Coposu".

Deci, în timp ce mii de bucureșteni se reculeg acum, la un an de la pământescul sfârșit al lui C. Coposu, Ion Iliescu și presară plumb peste mormânt.

Chiar și propunerea președintelui PNTCD, Ion Diaconescu, adresată Patriarhului, de a se organiza o sesiune de dezbateri pe tema apropiierii Bisericii creștine, e pusă sub semnul unei încercări de subminare a Bisericii Naționale. Precizăm că această inițiativă a fost amânată și nu respinsă de Patriarhul Teoctist pentru că în luna septembrie începea campania electorală.

Gabriel TEPELEA

Redacția și administrația:

Calea Victoriei nr. 133,
etaj 2, sector 1, București,
cod 70179.

Tel.: 6503554, fax: 6506444,

Cont virament nr.:

4510501106

BCR filiala SMB.

Tehnoredactare

computerizată:

Mihaela IVAN,

Anca FIRESCU.

Corectură:

George ȘIPOȘ

Fotoreporter:

Măndru CICERONE

Tiparul executat la

TIPOREX

Calea Plevnei nr. 114,

sector 1, București

Responsabil de număr:

Șerban MADGEARU

Cititorii periodicului
„Dreptatea“ care doresc
abonamente au următoarele
posibilități:

a) Adresându-se redacției noastre din București, Calea Victoriei nr. 133, etaj 2, sector 1, tel: 6503554, fax: 6506444, cont de virament: 4510501106, BCR - SMB.

b) Adresându-se tuturor oficiilor PTTR din țară, menționând că periodicul „Dreptatea“ figurează în catalogul RODIPET la poziția 2129.

Onor la Senior

La 11 noiembrie se împlinesc un an de când bunul Dumnezeu l-a chemat pe Cornelii Coposu, SENIORUL politicii noastre, în Împărăția Sa.

Pentru a cinste cum se cuvine memoria Marelui Disparut, conducerea PNTCD a inițiat un ciclu de comemorări ce se desfășoară pe interval de săptămână.

Vineri, 8 noiembrie, la sediul central al PNTCD a fost dezvelită o placă memorială, reprezentând efigia (în bronz) a dlui Coposu. Plăci memoriale asemănătoare au fost dezvelite și la locuința din București, ca și la casa natală din comuna Bobota –

Ac acestea au fost realizate prin contribuția materială și artistică a colonel Zamfirescu. Slujba religioasă a fost oficiată de părintele San-Mehedintu, iar scurte cuvântări de înmormântare au fost rostite de domnii Diaconescu, Tepelea și Ciorbea.

Sâmbătă, 9 noiembrie, la biserica „Sfânta Tereza” din București, a fost oficiată o frumoasă slujbă de pomenire pentru dl Coposu, iar după aceea numeroși participanți s-au deplasat la mormântul celui dispărut, unde au depus nenumărate buchete de flori, ca și la mormântul soției sale, Arlette, aflat în imediată apropiere.

Participanții la comemorare au intonat apoi: „Deșteaptă-te, române”, „Imnul eroilor” și „Cu noi este Dumnezeu”.

Duminică, 10 noiembrie, la biserica „Domnița Bălașa”, a avut loc (la inițiativa organizației de femei a PNTCD) o altă slujbă de comemorare pentru pomenirea dlui Coposu. După slujbă, cei circa 1000 de participanți au efectuat un pelerinaj pe Calea Victoriei până la monumentul Seniorului de la biserica „Kretzulescu”, unde, de asemenea, s-au depus coroane de flori, iar dl Emil Constantinescu a rostit o scurtă cuvântare.

La toate cele trei comemorări au participat toți conducătorii de frunte ai PNTCD, ai CDR și ai Primăriei Capitalei, alături de doamnele Flavia Bălescu și Rodica Coposu, surorile Marelui Disparut.

În paralel cu slujba de la biserica „Domnița Bălașa”, a avut loc o slujbă asemănătoare la biserica românească din lemn de la Thonex (Geneva), la inițiativa Uniunii Foștilor Deținuți Politici Români, stabiliți acum peste hotare.

Ciclu de comemorări a continuat luni, 11 noiembrie, când TVR 2, la orele 18.30, a realizat, prin dl Arachelian, o emisiune de omagiere a dlui

După slujba de la „Domnița Bălașa”, conducerea CDR a depus coroane la monumentul Seniorului, de lângă biserica Kretzulescu

Coposu, la care au participat, printre alte personalități, și surorile Seniorului.

De asemenea, vineri, 15 noiembrie, la Catedrala Sfântul Iosif din Capitală, se va oficia un Requiem în memoria liderului PNTCD.

Adevărata, ultima (din acest ciclu) și cea mai importantă omagiere a celui dispărut o va face însă, pe 17

noiembrie, însuși poporul român, când va vota masiv pentru ca dl Emil Constantinescu să devină noul președinte al României. Abia atunci testamentul politic al lui Iuliu Maniu va fi în întregime îndeplinit, iar sufletul Seniorului, acolo Sus, va fi cu adevărat mulțumit.

Ulm Ion PĂUNEL

„De acolo de unde este poate că vede și se bucură”

La un an de la trecerea în eternitate a președintelui Cornelii Coposu le-am întreb pe surorile sale, doamnele Rodica Coposu și Flavia Bălescu cum s-a scurs pentru domniile lor anul care a trecut și ce cred că ar fi gândit în aceste zile cel care ne-a părăsit în noiembrie 1995.

Dna Flavia Bălescu: Pentru noi a fost un an foarte greu, în care n-am vrut să acceptăm ideea că ne-a părăsit definitiv. A trebuit totuși să ne consolăm cu ideea că probabil Dumnezeu așa a hotărât. Ne pare rău că n-a trăit să vadă că rezultatul muncii lui începe să se vadă și că n-a suferit degeaba, dar de acolo de unde e poate vede și se bucură.

Dna Rodica Coposu: A fost un an foarte greu, în care nu cred că am realizat complet că el a plecat dintre noi, pentru că mereu l-am simțit aproape și tot timpul – ori de câte ori am avut vreo nelămurire în vreo problemă – tot timpul gândul meu a fost: „mă duc să-l întreb ce părere are”

sau „mă duc să-mi spună care este răspunsul la întrebarea mea”. A trebuit să ne consolăm cu această idee. Am avut și prieteni buni care ne-au fost aproape în acest an nespus de greu pentru noi și a fost un moment de bucurie victoria din 3 noiembrie a forțelor democratice. Sper că și el, de acolo de unde este, a văzut acest lucru. Am fost aproape cutremurată, nici nu pot să spun, de emoție când, în momentul în care am ajuns în Piața Universității, duminică noaptea, lumea care era adunată, după ce a strigat de câteva ori: „Victorie, victorie!”, a început să scandeze numele lui. Asta a însemnat că ei au recunoscut că o parte din victoria aceasta i se datorește și lui.

De la stânga la dreapta: Gabriel Tepelea, I. Mociornița, Cornelii Coposu și Rosette Mociornița

„În viață a avut parte de suferință, iar acum, după moarte, are parte de cinstirea tuturor”

Ion Diaconescu la dezvelirea plăcii comemorative a lui Cornelii Coposu de la sediul PNTCD (8 noiembrie 1996): Se împlinesc un an de când Cornelii Coposu nu mai e printre noi. Nu mai e printre noi fizic, căci cu sufletul a fost alături de noi permanent. În acest răstimp de un an de zile pe întreg cuprinsul țării au apărut o serie întreagă de însemne ale dragostei noastre pentru el, ale prețuirii pe care întreg poporul român a avut-o pentru acest mare președinte al nostru. În viață – am mai spus-o și în alte împrejurări – Cornelii Coposu a avut parte de suferințe, de calomnii, a avut parte de nesocotire din partea semenilor săi. Alți oameni au parte în viață de mări, iar după moarte nimeni nu-și mai aduce aminte de ei. Cornelii Coposu în viață a avut parte de suferință, iar acum, după moartea sa, are parte de cinstirea noastră, a sa, are parte de cinstirea noastră și a tuturor. Noi, cei care i-am fost prieteni și tovarăși de luptă – iertați cuvântul și tovarăși – suntem foarte bucueroși că

la un an după dispariția sa putem să-i aducem ca omagiu pentru lupta noastră comună victoria din 3 noiembrie, de la alegeri. Aceasta este cea mai frumoasă dovadă de respect pentru el, aceasta este ofranda pe care noi, partidul, o putem aduce lui Cornelii Coposu și pe care trebuie s-o înțărăm cu victoria din 17 noiembrie. Este dovada că noi am rămas permanent credincioși principiilor lui, că am rămas permanent soldați devotați ai acestui partid, în care și el – ca și ceilalți mari înaintași ai noștri – și-a depus toată lupta lui de-o viață, sacrificându-și chiar viața. Iubiți prieteni, în asemenea împrejurări nu ne rămâne decât să facem această promisiune și noi, și dvs., că în continuare, tot restul vieții noastre, în măsura puterilor noastre, să continuăm această luptă, până când tot ce au visat marii noștri înaintași, a visat Cornelii Coposu și-am visat – până la urmă – noi toți să ajungă să fie o împlinire pentru țara noastră românească.

Corneliu Coposu, manifestând pentru eliberarea lui Ilie Ilășcu

Încă o reparată post-mortem pentru Corneliu Coposu

Este impresionant numărul reparațiilor post-mortem pe care societatea românească le aduce lui Corneliu COPOSU. Copleșit de epetite din vocabularul suburban în timpul vieții, începutul i-au făcut cozile imense ce s-au perindat la căpătâiul său în acel friguros noiembrie 1995, ziua și noaptea, pentru ca nu după multă vreme să urmeze durarea chipului său în busturi și monumente: în fața Bisericii Kretzulescu din București, la Iași, la Lugoj și iată acum această plăcă menită să amintească trecătorului că dincolo de fereastră s-a aplecat asupra nevoilor oamenilor, a dialogat cu mii de cetățeni și a reînnoit firele istoriei marele dispărut.

Direcția Departamentelor de Studii, pe care o conduc, a publicat recent volumul CORNELIU COPOSU ÎN FAȚA ISTORIEI. E aici o zădărniciere în cuvânt a președintelui nostru care provoacă o imensă consternare: de unde atâta venin post-comunist împotriva omului politic din interviurile și din cuvântările cărui nu răzbat decât îndemnuri la reconciliere, îndemnul la repudierea comunismului ca doctrină și sistem, și nu a simplilor membri de partid?!

Explicația nu poate veni decât din umilinta pe care noii profitori au simțit-o în fața omului politic care a refuzat sistematic orice compromis, orice avantaj personal, orice demnitate publică. Acel veto categoric izvorât din meditația în suferință contrasta pregnant cu apucăturile guvernanților cuprinși de beția unei fieste a puterii. De aici

recursul la vini imaginare, la de a-l coborî de pe socul. Și iată că asistăm la încă reparațiile post-mortem de care are parte. Prin ceremonia de ce vor urma, sunt convins că se va realiza o exorcizare, o duhurilor negre ce pândesc acestui încercat popor.

Gabriel

„Omagiul cel mai profund pe care putem să aducem este victoria deplină la 17 noiembrie

Stimate doamnelor Coposu, stimate domnule președinte, doamnelor și domnilor

În aceste momente comemorative, fără îndoială că mă copleșesc și pe mine emoțiile. A trecut un an de când Corneliu Coposu a plecat fizic, cum spunea dl președinte Diaconescu, dintre noi. A trecut un an de când a rămas însă în inimile noastre, a trecut în eternitate. Fără îndoială că și această trecere, numai fizică, plecare fizică dintre noi, ne-a pricinuit o foarte mare durere. În același timp însă, suntem conștienți cu toții că această durere nu trebuie să se transforme în fatalism, în dezamăgire, într-o atitudine de delăsare. Dimpotrivă: toți cei care l-am iubit și care dorim să-i aducem un omagiu lui Corneliu Coposu, trebuie să ne mobilizăm pentru a înfăptui idealurile cărora le-a consacrat întreaga viață, cărora le-a jertfit viața, împreună cu colegii săi de suferință, în frunte cu președintele Ion Diaconescu, aici de față. De asemenea, suntem cu toții conștienți că, crezând până la capăt în aceste idealuri, Corneliu Coposu a reușit nu numai să supraviețuiască

torționarilor săi, să supraviețuiască în închisorile comuniste, ci să iasă împreună cu tovarășii de luptă mai întăriți, mai convinși ca niciodată de necesitatea înfăptuirii acestor idealuri fundamentale ale umanității: patriotismul luminat, dragostea de adevăr, dreptate socială, libertate, democrație. De aceea suntem, pe de altă parte, într-un fel bucuroși că putem, la un an de la dispariția sa, să-i cinstim cum

se cuvine memoria prin faptul că ne-am adunat aici la sediul PNTCD, la sediul celui mai important partid al României actuale, la sediul partidului de guvernământ!

Pe de altă parte, o altă mare etorie politică a Seniorului, Convenția Democrată Română a obținut, cum bine știm, la 3 noiembrie, o mare victorie, o victorie a democrației românești, a obținut majoritatea în Parlament și va fi principalul pilon al forțelor politice democratice care vor forma noul guvern. Sunt convins că ne mai despart numai zece zile de momentul în care cel desemnat de către marele dispărut drept candidat la funcția de președinte al României va și dobândi această funcție și va începe în curând să o exercite: Emil Constantinescu.

Evident că a sosit momentul ca fiecare

român să înțeleagă că a trecut munciunilor meșteșugite, că vremea vorbelor frumoase, noase. Nu putem să înțelegem afirmații ale președintelui în care încearcă din nou să ne includă de fapt că este o reală coabitare. Suntem conștienți că schimbarea cu în bine a țării va putea fi posibilă numai dacă atât majoritatea parlamentară președintele vor aparține forțelor politice democratice din țară.

Pe de altă parte, același lucru afirmă cu nonsalanță că va orice acțiune a Convenției Române, alianță politică caracterizată ca fundamentală lăta deci că s-a derălat din s-a autodemască. De aceea cu precizarea că omagiul profund pe care putem să aducem Seniorului este să dobândim victoria deplină la 17 noiembrie, astfel încât să avem un guvern și o majoritate parlamentară a CDR, ci și a președintelui Convenției Democratice.

Dumnezeu să ne ajute!

Victor C

an de la moartea Seniorului

...itatea și idelle Seniorului Corneliu Coposu să fie prezente în viața românilor, să se pământează transformându-se în...
 ...Se pământează în eternitate și-n istoria...
 ...de veac atât de bulversant, în...
 ...ingenuchiati de comunism timp...
 ...de secol, a lăsat în urma lui credința...
 ...umaniste și în idealurile creștin...
 ...europene.
 ...după trecerea în neființă, Domnul...
 ...și spun încă toți cei ce l-au cunoscut și...
 ...Președinte moral al României - a fost...
 ...de către bucureșteni, într-un lung...
 ...mormânt, în fața locuinței și la sediul...
 ...monumentul-cruce din centrul Capitalei,
 ...monument-cruce și ortodoxe. Mii de oameni...
 ...în dorința de a omagia acest simbol al...
 ...impotriva comunismului, respectându-și...
 ...crezurile.
 ...sunt sigur că Seniorul ne-a...
 ...de Sus, sunt sigur că Seniorul ne-a...
 ...aurit; noi, pământeni, ne-am ridicat...
 ...glasurile către înalt, mulțumindu-i lui...
 ...că Domnul Coposu se află printre sfinții...
 ...dar regretă profund că nu a apucat să se

bucure alături de noi de Victoria pe care a pregătit-o cu toată ființa Sa!
 V-au fost alături, Seniorii, surorile Rodica și Flavia, prietenul de-o viață și colegul de suferință Ion Diaconescu, cel mai tânăr ales parlamentar PNTCD, Ionuț Gherasim, diplomați și savanți, tineri și bătrâni, artiști și scriitori, ardeleni și regăteni, precum și cei doi fii spiritali Victor Ciorbea și Emil Constantinescu...
 Toți ne-am legat, în cuget și simțiri, să-ți îndeplinim crezul în maimbele României, pentru care ai ars aproape opt decenii.
 Fie ca Bunul Dumnezeu să ne ajute să redăm românilor dimensiunile geografice, morale, sociale și

politice gândite de înaintașii jertfiiți în bezna comunistă! Oamenii eternității noastre ne-au deschis drumul spre lumină. Să-l urmăm!

Valentin HOSSU-LONGIN

Wilfried Martens, președintele Partidului Popular European, despre Corneliu Coposu

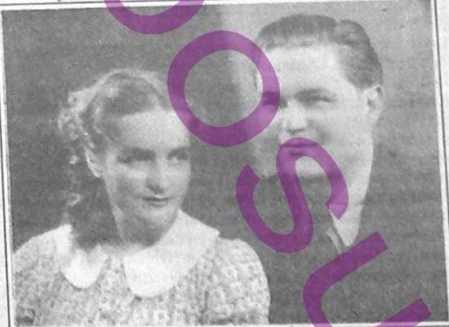
Tragedia este că, cel puțin pentru el, întoarcerea sa la viața politică, după 1989, a venit prea târziu. Fantomele lui Ceaușescu încă mai bântuiau țara - având un an mai târziu destulă putere pentru a percheziționa birourile Partidului Național Tărănesc, partidul condus de Corneliu Coposu.
 A fost o tragedie atât pentru România cât și pentru civilizația europeană, faptul că el nu a avut șansa de a conduce țara. El a asigurat legătura cu democrația interbelică, dar a însemnat mult mai mult decât atât. Am fost extrem de impresionat de imensele funeralii de acum un an, când mii și mii de cetățeni au venit pentru a-i aduce un ultim omagiu.
 Acum, el ar fi foarte mândru de rezultatele alegerilor care demonstrează că, în sfârșit, România arată ușa fantomelor trecutului. Exemplul său inspiră tânăra generație care intră în scena politică, care trebuie să susțină și să construiască o democrație robustă și tolerantă, o democrație ce va aduce România în centrul civilizației europene, civilizația pentru care Corneliu Coposu a fost un exemplu așa de mare.

...timpul îndelungatului calvar al României, Corneliu Coposu a fost mărșălău de speranță, onoare, încredere și forță umană.
 ...mine, care am avut...
 ...de a-l cunoaște, el a...
 ...dintre puținii oameni...
 ...pe care nu am putut să...
 ...mir. Avea un stil care nu...
 ...decât de câteva ori...
 ...secol.
 ...viață în care au apărut...
 ...care-l puteau face...
 ...ușor sau să accepte...
 ...mai confortabile ale...
 ...refuzul său a fost extra-...
 ...
 ...îndurat întreaga...
 ...a României, și a sa, cu...
 ...tăcută și un umor...
 ...sfânt: regimul antonescu...
 ...ridicole - impo...
 ...mare patriot - de...
 ...trădare împotriva clasei...
 ...oare" de stalinisti, în...
 ...închisoarea și moartea...
 ...săle, Arlette, imposibi...
 ...a-și practica profesia.
 ...a acest om deosebit,
 ...ntre cei ce au fost într-adevăr...
 ...români, a fost forțat să-și...
 ...că toamna vieții în frig și...
 ...spune totul despre comu-

nismul din România și despre psihopatologia ideologiei căreia Ceaușescu îi căzuse victimă.
 Eu, care am trăit fața bună a istoriei, salut nu doar pe Corneliu Copo-

su, ci și poporul român. În ciuda celor 50 de ani de propagandă și minciuni, după căderea lui Ceaușescu, poporul român a recunoscut adevărata valoare a lui Corneliu Coposu.

Wim van Velzen, președintele Uniunii Europene Creștin Democrat, despre Corneliu Coposu

Arlette și Corneliu Coposu, doi martiri ai neamului românesc

...pând din 1990, m-am întâlnit cu Corneliu Coposu de câteva ori și am fost foarte impresionat de lucruri: acela că el era unul dintre cei care au stat mulți ani la închisoare, ca dl. ... care era cutremurător modul în care el ... despre reconciliere și despre construirea ... civile din România, după ce avusese ... închisorilor comuniste. M-au ... impresionat modul în care vorbea și mentalitatea ... că nu căuta răzburarea, dorea numai un ... mai bun pentru țară. Asta înseamnă a fi

creștin democrat.
 Corneliu Coposu a fost un erou al vremurilor noastre, un om care a luptat toată viața pentru libertate și democrație. Știu că ar fi încântat de rezultatele obținute de PNTCD în alegeri. Cel puțin șansa unei schimbări reale este în mâinile noastre și eu sper că va prevala înțelepciunea și că noua coaliție poate asigura înlocuirea guvernului Iliescu cu un nou guvern decisiv. Aceasta este o mare ocazie pentru viitorul României, o șansă pe care sper că PNTCD o va prinde cu ambele mâini.

Propuneri pentru o strategie de guvernare în domeniul cultural

Realizarea unei reforme în cultură este evident necesară. Pentru aceasta ar trebui avute în vedere trei planuri distincte, dar care se completează unele cu celelalte. Astfel:

- **reformă legislativă**
 - adoptarea unui statut al funcționarului public, al drepturilor, competențelor și responsabilităților sale - cu un capitol separat pentru funcționarul public din cultură.
 - adoptarea unor statute ale creatorilor liber-profesioniști, care să permită, pe de o parte statuarea acestor profesii și, pe de altă parte, asigurarea unui sistem de protecție socială specific, asigurarea unui sistem de impuneri fiscale pe veniturile realizate diferențiat față de cel al notaților, avocaților sau dactilograferilor (cu care artiștii sunt asimilați în prezent).
 - modificarea legislației actuale, astfel încât cofinanțarea unor proiecte și programe culturale de la bugetul de stat și de la bugetele locale să fie posibilă și operantă efectiv.
 - modificarea legislației actuale, astfel încât de subvențiile alocate de la buget pentru promovarea culturii autohtone prin „comenzile de stat” sau pur și simplu prin alocații, să poa-

tă beneficia, pe bază de licitații, orice persoană juridică cu activitate în domeniul, potrivit unor criterii și unor priorități clar definite.

- **reformă administrativ-instituțională**
 - reforma instituțiilor profesionale de spectacole, în sensul renunțării la vechile norme de structură și creării unor structuri suplimentare, care să se poată modifica în funcție de repertoriul stațiunii respective.
 - eliminarea structurilor parazitare de tip comunist care încă mai funcționează în subordinea Ministerului Culturii.
 - reformularea concepției privind atribuțiile și competențele Inspectoratelor Județene de Cultură, care să le transforme din structuri birocratice în parteneri activi de dialog și sprijin al autorităților locale și al instituțiilor locale de cultură, pentru promovarea unui act cultural de calitate în fiecare județ sau localitate.
- **reformă economico-financiară**
 - renunțarea la finanțarea instituțiilor de cultură de către Ministerul Culturii, cu excepția acelor instituții

care sunt cu adevărat de importanță națională și transferul dreptului de a le subvenționa la autoritățile locale.

- modificarea legislației privind salarizarea în instituțiile de cultură.
 - statuarea unor criterii care să permită stabilirea subvențiilor bugetare în funcție de calitatea, importanța și interesul actului cultural respectiv.
 - acordarea unor subvenții suplimentare pentru acele instituții care promovează creația contemporană.
 - instituirea unui fond special pentru finanțarea activităților de restaurare, conservare, cercetare a patrimoniului cultural național, fond alimentat direct din prelevări asupra unor taxe și impozite.
 - instituirea unui fond special pentru promovarea culturii românești în lume, din care să poată fi susținute lucrările marilor autori români în alte limbi, organizarea sau itinerarea de expoziții, spectacole etc.
- Toate propunerile de mai sus nu se pot realiza decât în condițiile unei descentralizări reale și efective a ac-

tului decizional în materie de cultură. Autoritățile locale, reprezentate ale comunităților locale, nu sunt și nu trebuie privite ca adversare ale organelor centrale care se ocupă de destinațiile culturale, ci ca parteneri de dialog. Autoritățile locale sunt mai interesate să asigure un cât mai bun climat cultural în județele sau localitățile pe care le administrează. Acestora trebuie să li se asigure și să li se garanteze o reală autonomie locală în acest domeniu.

- Un alt aspect important îl constituie parteneriatul cu structurile societății civile, prin:
 - finanțarea de la bugetul de stat sau local a unor proiecte proprii ale ONG-urilor.
 - cofinanțarea (buget de stat sau local împreună cu ONG) a unor proiecte sau programe culturale importante.
 - acordarea de sprijin logistic de către autoritățile locale sau centrale, pentru realizarea de asemenea proiecte.
 - dialogul și consultarea cu ONG-urile pentru identificarea de noi mijloace, de noi modalități de susținere și de promovare a culturii.

Pentru un program dezvoltat Repere PNȚCD privind agricultura, silvicultura și industria alimentară

1. Principii (I)

- 1.1 - PNȚCD consideră agricultura, silvicultura și industria alimentară ca ramuri importante ale economiei care asigură hrana și viața întregii populații a țării. Pădurile contribuie esențial la îmbunătățirea mediului, valorifică terenurile accidentate și produc lemna scump. Țăranii și oamenii care se ocupă de valorificarea produselor pădurii formează o populație numeroasă, aceea care a purtat prin secole Ființa Națională.
- 1.2 - Dreptul de proprietate și de moștenire al ei, este inalienabil și trebuie garantat de către Stat conform legii. Proprietarul nu trebuie să abuzeze de proprietate în dauna propriilor interese sau ale societății.
- 1.3 - PNȚCD susține dreptul populației rurale de a produce și de a valorifica produsele: familial, în asociație, în cooperative sau mixt, de asemenea punându-se organiza în sindicat.
- 1.4 - PNȚCD afirmă că producătorii agricoli nu sunt la discreția Statului, ci organele acestuia trebuie să acorde sprijin agricultorilor. În acest scop deciziile concrete se vor lua la cel mai jos nivel posibil.
- 1.5 - Statul va organiza și va acorda o largă și aprofundată informație tehnică și economică producătorilor agricoli pentru a le spori productivitatea, producția, calitatea acesteia, re-

ducerea costurilor de producție și mărirea veniturilor nete. De asemenea, va instrui și va informa țăranimea și lucrătorii din silvicultură și industria alimentară spre a cunoaște și aplica tehnici și tehnologii moderne.

- 1.6 - PNȚCD susține aplicarea unei strategii de organizare modernă a teritoriului, în așa fel ca în scurt timp să se atingă un nivel de eficiență apropiat cu cel al țărilor occidentale.
- 1.7 - PNȚCD consideră că, în actuala etapă, Statului îi revine rolul de a conlucra cu sindicatele agricole ce reprezintă țăranimea, pentru:
 - realizarea unei agriculturi durabile, globale și diversificate, adaptată la factorii naturali și la cerințele pieței;
 - întocmirea de studii locale care să evidențieze valorificarea tuturor resurselor locale de venit.
- 1.8 - PNȚCD afirmă că toți proprietarii ce au drept la restituirea pământului trebuie să intre imediat în posesie, urmând ca ulterior să obțină titlurile de proprietate pe măsura organizării teritoriului, comasării parcelor aceluiași proprietar cu consimțământul său legal și înlăturarea abuzurilor săvârșite la aplicarea legii fondului financiar.
- 1.9 - Se consideră că în prezent este necesară elaborarea și votarea de către Parlament a unei strategii de

perspectivă, în care: să fie precizate atribuțiile instituțiilor de Stat pentru actuala perioadă, vizând dezvoltarea și eficientizarea agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, urmând ca, în etapa următoare, Statul să-și reducă treptat rolul la politici de armonizare a intereselor și de respectare a legilor.

1.10 - Actuala proprietate de Stat, inclusiv cea cuvenită acționarilor, se va restructura, organiza și parțial privatiza pe baza unor studii temeinice întocmite de către Institute de profil abilitate, care să furnizeze Parlamentului și opiniei publice date, variante și soluții cu avantaje și dezavantaje, în baza cărora să se poată opta pentru ceea ce este mai bine, ținând seamă de toți factorii economici, juridici și sociali.

1.11 - PNȚCD declară că problemele din domeniile la care ne referim sunt deosebit de complicate, încât nimeni nu deține monopolul absolut al soluționării lor eficiente și totale, de aceea va susține pe proprietarii și formele de organizare care se dovedesc eficiente în practică, ca rezultat al inițiativelor particulare și metodelor folosite, urmând ca dezvoltarea rurală să se realizeze de către locuitorii de acolo în folos propriu și al țării.

N. MĂRINCUS

Cadastrul, o prioritate pentru noul guvern

Acum, după victoria în alegeri a Convenției Democratice Române, se impune realizarea unei strategii de guvernare care să ducă la realizarea obiectivelor stipulate în Contractul cu România.

Una dintre principalele nemulțumiri ale populației României este modul și ritmul de aplicare a Legii Fondului Funciar. În acest context noul Parlament al României ar trebui să adopte de urgență modificarea acestei legi precum și stabilirea unor norme clare de aplicare a ei.

Pentru a realiza o evidență clară a proprietăților și a proprietarilor de pe întreg cuprinsul țării trebuie puse în aplicare prevederile Legii Cadastrului și Publicității Imobiliare în ceea ce privește înființarea Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie (ONCGC) și a altor instituții de specialitate subordonate acestuia.

Înființarea ONCGC va ajuta la stabilirea unei politici coerente în ceea ce privește dreptul de proprietate asupra terenurilor și bunurilor imobiliare, eliminându-se astfel starea actuală plină de ambiguități care generează

corupția la toate nivelele decizionale.

Pe scurt, enumerăm câteva dintre principalele atribuții pe care ONCGC le va gestiona în viitor, și anume:

- * Împreună cu Ministerul Finanțelor va realiza norme și criterii specifice pentru evaluarea terenurilor care vor conduce la crearea pieței proprietății;
- * Definirea sistemului de înregistrare a terenurilor în cartea funciară;
- * Validarea aplicării Legii Fondului Funciar dacă rezultatele obținute corespund normelor metodologice;
- * Crearea sistemului cadastral al țării pentru garantarea titlurilor de proprietate;
- * Asigurarea în deplină securitate a creditelor bancare obținute prin ipotecarea terenurilor;
- * Gestionarea și utilizarea terenurilor pentru protecția corespunzătoare a mediului înconjurător.

Din această scurtă prezentare ale atribuțiilor ONCGC reiese rolul extrem de important pe care această instituție îl va avea în economia națională.

De aceea, sperăm ca în această importantă instituție să fie cooptați specialiști de înaltă ținută morală și științifică pentru a contribui din plin la realizarea Contractului cu România.

M. CĂLIN

O soluție posibilă pentru criza din industrie

Criza de subproducție este problema nr. 1 cu care se confruntă industria noastră grea. Importanța capacității de producție sunt nefolosite sau lucrează doar parțial. Ca urmare, spectrul șomajului este tot mai amenințător. Cum se poate ieși din această situație?

Un program de restructurare și de re tehnologizare, radical și ferm aplicat, este de neevitat. Numai că el costă enorm. Până se vor strânge banii necesari, să stăm cu brațele încruciate?

Există și soluții mai puțin spectaculoase, dar, totuși, eficiente. În plus, costă și puțin. O astfel de soluție o reprezintă "Bursa de Subcontractare" - instituție caracteristică economiei de piață.

Această instituție pune în contact pe cei care au disponibilități de capacități de producție cu acei agenți economici din țară și străinătate care au de făcut față unei cereri suplimentare care le depășește posibilitățile de moment. Comenzile contractate nu privesc un produs finit ci, numai componente, subsansamble. Bursa de subcontractare culege și stochează într-o bancă de date, gestionează și difuzează informații privind capacitățile de producție disponibile și specializarea membrilor săi.

În Europa occidentală, asemenea instituții au deja tradiție. Ele colaborează cu sindicatele și cu organizațiile patronale, de la care primesc subvenții. Ele sunt încurajate și de ONUDI, CEE /ONU, OCDE sau de Comisia Uniunii Europene.

Prin mijlocirea acestor burse, firmele noastre ar avea acces la noi piețe. Este nevoie, însă, și de o schimbare de mentalitate: directorii marilor întreprinderi să accepte să producă și subsansamble, să intre, deci, și în relații subcontractare.

S. DUMITRESCU

INTERESELE NAȚIONALE

S-a acceptat în dezbaterile pe această temă că națiunile sunt, încă, actorii principali în viața internațională, reprezentând forma predominantă de organizare politică.

Este evidentă, deci, necesitatea asigurării și apărării propriilor interese naționale precum și asigurarea unei politici clare de securitate.

Noțiunea de interes național a evoluat de-a lungul timpului largi schimbări, astăzi existând mai multe definiții acceptabile:

- finalitate generală și continuă pentru care acționează fiecare națiune;

- nevoile și dezideratele unui stat care sunt percepute în relațiile cu celelalte state ce constituie mediul extern;

- suma de scopuri politice privite ca preocupări speciale ale unei națiuni;

- nevoile și năzuințele vitale, teritoriale fundamentale și mobilurile necesare care călăuzesc și animă existența națiunii și a statului său în viața internațională.

Un exemplu în acest sens ar putea fi modul în care sunt exprimate interesele naționale ale SUA:

- asigurarea securității ca o națiune liberă și independentă; protecția valorilor, instituțiilor și a cetățenilor proprii.

- un sistem internațional economic și comercial deschis, în beneficiul tuturor participanților.

- relații sănătoase, viroase politice de cooperare cu aliații și națiunile prietene.

- stabilitate globală și regională. Marea Britanie subliniază, evident, importanța apartenenței sale la Europa:

- protejarea patriei și a cetățenilor proprii.

- cooperarea împotriva amenințărilor în alianțe defensive colective.

- extinderea stabilității globale prin misiuni de menținere a păcii sau prin alte metode constructive de folosire a resurselor de apărare.

- crearea unui cadru de securitate Europeană care să asigure și să protejeze corespunzător independența și integritatea tuturor statelor.

Un alt exemplu este și modul în care, în Carta Albă din 1994, Germania, după unificarea din 1990, își definește interesele naționale:

- prezervarea libertății, securității și bunăstării cetățenilor proprii, precum și a integrității teritoriale a Germaniei.

- integrarea cu democrațiile europene în U.E. pentru democrație, democrația legii și prosperitate în Europa, înseamnă pace și securitate și pentru Germania.

- alianță durabilă transatlantică cu SUA, privită ca o putere mondială, bazată pe valori comune și interese similare, pentru că potențialul SUA este indispensabil pentru stabilitatea internațională.

- familiarizarea vecinilor noștri din Estul Europei cu structurile occidentale, în spirit de reconciliere și parteneriat și crearea unei noi structuri de securitate care să îmbrățișeze toate statele Europei.

- respectul pentru lege și drepturile omului și pentru o ordine economică mondială justă, bazată pe principiile pieței, precum și respectul pentru securitatea statelor individuale sunt garantate numai de un sistem global de securitate, de pace, de justiție, realizat în beneficiul fiecăruia.

Indiferent, însă, de orice definiție sau exemplu, este obligatorie o consultare de fond, la nivel național, însoțită de expertiza de rigoare, pentru stabilirea intereselor naționale reale, unanim acceptate de societatea românească. În acest sens, instituționalizarea unui organism consultativ,

de tipul „Consiliului de Coroană”, în plus față de Consiliul Suprem de Apărare al Țării (o instituție cu caracter, mai degrabă, executiv) este nu numai necesară dar imperativă și urgentă.

Problema definirii intereselor naționale ale României și a strategiei de urmat în punerea lor în viață rămânând deschisă, ne permitem să prezentăm o posibilă variantă:

- Existența României ca un „stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil, de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, privit ca persoană, drepturile și libertățile umane, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate”.

- Dobândirea și asumarea pe plan internațional a unui rol adecvat potențialului natural, economic și uman al țării, în concordanță cu tradițiile noastre istorice; protejarea și dezvoltarea acestui potențial.

- Vocația de pace și stabilitate regională și globală.

- Afirmarea spiritualității românești în lume.

- Sprijinirea tuturor comunităților românești din afara granițelor țării. (Unirea teritoriilor românești care și-au manifestat liber dorința de apartenență la țara mamă).

- Pentru realizarea acestor interese naționale - vitale, generale și perene - este necesară și atingerea unor obiective clare:

- integrarea euro-atlantică (în structurile politico-economice ale

Constantin Ionescu – un posibil ministru al Apărării

U.E. și în structurile de apărare ale NATO și UEO).

- edificarea în țară a unei puternice clase de mijloc, susținătoare prin interese economice și putere financiară a economiei participative de piață.

- o protecție socială și sanitară reală și eficientă.

- stabilirea și aplicarea unui vast program de instruire și educație la nivel național.

Constantin IONESCU

Programul sanitar al PNȚCD

Politica sanitară a PNȚCD are la bază ideea că asigurarea sănătății fiecărei persoane se face prin rețeaua medicală (medici, personal mediu și auxiliar) și prin participarea colectivității însăși, ca necesitate socială și un drept fundamental al ființei umane. Prin aceasta se urmărește oprirea urgentă a degradării biologice a poporului român și a scăderii sale numerice înregistrate în ultimii ani.

În concepția PNȚCD, sistemul instituțional sanitar are un caracter democratic și umanist, realizat prin unități de stat și particulare în care se asigură accesibilitatea nediscriminatorie a populației la asistență medicală.

Aceste idei politice generale se realizează printr-un program complex ce urmărește redresarea biologică și păstrarea sănătății poporului român.

A. Principii fundamentale organizatorice

1. Respectarea principiului subsidiarității în politica sanitară a PNȚCD.

2. Problemele organizatorice și legislative ale ocrotirii sănătății sunt incluse în măsuri și recomandări ale Ministerului Sănătății și Institutelor sale de cercetare grupate în Academia de Științe Medicale, care au aplicabilitate generală sau locală, după caz.

3. Ministerul Sănătății este forul tehnic organizator, de control și îndrumare a politicii sanitare din România.

4. Activitatea Ministerului Sănătății este completată profesional de Colegiul Medicilor, urmărindu-se menținerea demnității profesionale a corpului medical.

5. La baza activității de ocrotire a sănătății stă principiul fundamental al descentralizării activității sanitare.

6. Principiul fundamental al ocrotirii sănătății este cel profilactic organizat ca sistem de medicină preventivă abilitat cu drepturi de a controla și impune condiții de viață și muncă: igiena comunală, industrială, minieră, ecologistă etc. Acesta se completează prin medicina curativă.

7. Reorganizarea sistemului sanitar pe baza principiului creștin-democrat al subsidiarității va contribui la realizarea unei adevărate solidarități între generații și între categorii sociale diferite ale populației, precum și la redresarea echilibrului biologic al poporului român, profund alterat în lunga epocă a comunismului și în actuala perioadă de tranziție post-comunistă.

8. Asistența medicală și ocrotirea sănătății vor cunoaște un sistem informațional și de prelucrare a datelor de nivel actual medical.

B. Măsuri sociale generale pentru crearea condițiilor de sanogenetă

1. Antrenarea tuturor forțelor societății (de stat și private) la creșterea nivelului de viață: salarii, asigurări, condiții de muncă, construcții de locuințe, starea sanitară a localităților, drumurilor etc.

2. Creșterea nivelului de cultură sanitară vizând starea de sănătate, starea de boală, factorii sanogenetici și patogenetici începând educația sanitară de foarte timpuriu și urmărit cu consecvență:

- învățământul primar elementar și liceal;
- lecții și cursuri de educație sanitară prin mass-media, audio-vizual (TV și radio) și scrisă (națională și locală) prin programe fixe obligatorii ca programe de educație sanitară la ore de maximă audiență; accente asupra condițiilor locale ca semn pentru rețeaua sanitară locală.

Programele de educație trebuie să fie prezentate în regim fix, să fie remunerate, să fie separate de programele științifice și tehnice.

3. Sistemul de asigurări sociale conține și elemente de asigurare sanitară ca punct de plecare a unor asigurări pentru incapacitate de muncă, cât și pentru incapacitate de muncă indusă de vârstă.

4. Asistența medicală se derulează pe vârste, protejând astfel copilăria, stimulând și păstrând capacitatea de muncă la vârsta adultă și îngrijind social și asigurând astfel o bătrânețe demnă în cadrul familial sau social.

5. Respectarea dorinței omului de a-și alege medicul care-i convine.

C. Baza materială

1. Menținerea în stare funcțională a actualului fond construit, prin măsuri de reparare a edificiilor amenințate, mai ales în zonele seismice ale țării, după o prealabilă expertizare.

2. Accesibilitatea financiară a populației la sănătate prin achiziții de tehnologii medicale (aparatură, analize de laborator, urmărirea parametrilor de eficacitate terapeutică) cu mare fiabilitate și prețuri mici, de înaltă performanță. De asemenea, accesul la medicamente (import sau endogene) va fi comparabil cu cel din staționare - raportat - la condiția materială.

D. Statutul personalului din sistemul sanitar și formarea acestuia

1. Remunerarea personalului medical sanitar și a cadrelor din învățământul medical în raport de pregătire, competență și aport la asigurarea sănătății publice. Nivelul salariizării trebuie să excludă corupția și sărăcia omului bolnav, expus astfel imposibilității de a-și procura medicamente, alimente, confort familiar și de asemenea exodul specialiștilor și scăderea nivelului de pregătire.

2. Remunerarea socială optimă a specialiștilor nemedici din ramuri speciale medicale cu valoare decisivă în desfășurarea actului medical.

3. Învățământul medical se dezvoltă competitiv în formele de stat și private.

4. Se favorizează reînființarea școlilor medicale în jurul personalităților de excepție, învățământ medical, motor al promovării valorilor și competențelor.

5. Promovarea și garantarea autonomiei universitare, promovarea al școlilor în redevenire.

6. Descentralizarea învățământului pe centre universitare, și mod de finanțare (buget de stat și particular).

E. Cercetarea medicală

1. Se promovează o cercetare eficientă și utilă nevoilor țării în principal și competiției în exterior.

a) În interior, cercetarea medicală trebuie să pună la îndemână mijloace proprii de diagnostic și terapie, metode standardizate ieftine de investigare și urmărire a tratamentului ce pot fi puse la dispoziția diagnosticianului și a bolnavului;

b) Stimularea cercetării ce asigură ieftinirea diagnosticului;

c) Favorizarea apariției și cultivarea personalităților medicale care îndrumă cercetarea internă și reprezintă cercetarea românească în afara granițelor;

d) Stimularea cercetării fundamentale pentru obținerea de concepții, date, idei orientative în perspectivă.

2. Schimburile de cercetători și programe comune de cercetare în domenii în care se ilustrează școlile românești de medicină.

3. Dezvoltarea rețelei de cercetare a Ministerului Sănătății prin care să se obțină date asupra tendinței patologiei din țară ce vor fi difuzate personalului medico-sanitar, persoanelor implicate în actul medical și societăților bugetare care vor ajuta finanțarea cercetării proprii.

Propunerile din prezentul proiect sunt gândite în parte ca având caracter general, iar unele, cu valoare limitată în timp.

Acest ultim aspect permite adaptarea permanentă a programului relațiilor din țară, nivelului actual științific și tehnic.

aptele s-au potrecut în văzul lumii - T. Bulandra - se află înregistrate sub un nume, Vânătorii gloriei; au un autor, Marcel Pagnol; chiar un director (din scenă, dar și al Uniunii Teatrelor din Europa), dl. Eli Malka. La început protagoniștii sunt surprinși la ei acasă, oameni obișnuiți confrunțați cu un război străin lor, care însă le va schimba destinele. Numele n-au mare importanță, categoriile sunt evidente, iar pentru noi, asemănările lesne de stabilit. Unul suportă foarte greu moartea fiului pe front, altul se îmbogățește de pe urma stării de beligeranță, un al treilea își pierde faclorul și simțul moral. Astfel, el devine politician. Acceptă propunerea primarului și a acoliților săi de a transforma în capital politic renumele făcut din exploatarea fără scrupule a memoriei fiului-erou. Nu are mustrări de cuget să participe la o întreagă mascaradă cu funeralii publice, montată ca să-i asigure victoria în campania pentru alegeri parlamentare. Nu dă înapoi nici când află că, de fapt, nu și-a pierdut băiatul, ci acesta își pierduse o vreme memoria. Nu dă înapoi pentru că nu mai vrea, pentru că nu mai poate și nici nu-l mai lasă tovarășii de partid. În final, răul se extinde și contaminează conștiința în formare a tânărului, ce își abandonează idealurile și intră în mecanismul corupției.

Privind ne-realizarea scenică nici nu știi dacă nu cumva totul este făcut să provoace comparații cu starea de fapte lăsată în urmă de guvernarea PDSR. Decorurile (Maria Miu) sunt instabile ca moneda națională; schimbările se fac greu, pe orbecaite, aidoma tranziției; coloanele edificiului parlamentar din scenă sunt precum "stâlpii" Senatului - se clatină, dar nu cad; iar ideea perspectivei

închise rămâne doar o intenție nefinalizată, printre atâtea alte promisiuni vane. Discursul regional este tot atât de neconvingător ca și cel prezidențial; ritmul lent se reglează după mersul privatizării, la care se adaugă eclerajul la fel de sovăielnic ca transparența deciziilor luate. În schimb, actorii au aplombul politicienilor instalați vreme de șapte ani în fruntea țării și dezinvoluarea emana-

ți lor decembriești. Glasurile lor se modulează după cum o cer interesele... rolurilor; atitudinile se pliază la comanda... regizorului; expresiile se schimbă după cum bate... lumina. În interpretarea lor sunt ușor de recunoscut profitorul acuns sub masca bonomiei, care exploatează politica martirilor soldaților și patriotismul alegătorilor (Petre Lupu); primarul, afacerist care știe bine bine sentimentelor (Cornel Scripcaru); ziaristul oportunist (George Ivăscu); avocatul fără cod penal și etic (Dan Astilean). Nu lipsesc nici tinerii debutanți (Marius Capotă și Marcela Motoc); intelectualul dezamăgit răătăcite (Zoltan Octavian Butuc) și aflat în pragul falimentului moral.

Ce speranțe există? Întrebarea este direct adresată și în formula de până acum, răspunsul s-a dat deja: nici una. Doar schimbarea, ne va ajuta să gustăm reprezentăția ca pe o comedie boulevardieră, gen în care o încadrează Pierre de Boisdeffre și despre care afirmă că: "nu urmărește decât să placă, fără să-și facă probleme din alegerea mijloacelor". Numai restructurarea profundă a societății ne poate face să o privim din acest unghi și nu ca pe o "piesă cinică", așa cum o consideră, cu destulă îndreptățire, regizorul.

Anca ROTESCU

Carnet plastic

Corneliu Baba - pictor al omului, maestru al luminii și al umbrei, al culorii și al profunzimii

ori de câte ori este vorba de mari creatori, mă gândesc de bine-ari fi dacă străvechea urare din GAUDEAMUS: *semper sint in flore!* (să fie mereu în floare!) s-ar îndeplini, întocmai, și-n planul existenței reale (viață), nu numai în cel spiritual (memoria istoriei!). Personalităților de prim rang ale științei artei și culturii li s-ar cuveni, "tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte!" Corneliu Baba face parte din această categorie de oameni care ar trebui să se bucure de grația deplină a Celui-de-Sus. Împlinirea vârstei de 90 de ani ar trebui să reprezinte un nou început de viață! Doar o asemenea "răsplată" s-ar apropia de înălțimea creației sale.

Discipol, preferat, în anii de studenție, al maestrului N. Tonitza, acest "mare și singular pictor" (Eugen Simion), care s-a dovedit a fi și "un mare gânditor" (D. Suchianu), manifestându-se ca un veritabil "umanist" (Marin Bucur) capabil să se ridice

"în văzduhul culorilor acestui cer și pământ român" (Ioan Alexandru), comparat în paginile revistei "Le Soir" cu Iordanes și Velasquez, "în urma unor susținute strădanii de-o viață în universul artei, s-a ridicat atât de sus în galeria valorilor, încât nu are egal în pictura românească și europeană a secolului al XX-lea" (Vasile Grigore). Lucrări semnate de el pot fi întâlnite în cele mai prestigioase muzee și colecții din lume, Uffizi din Florența, Pergamon din Berlin, Galerile de Artă din Drezda, Ermitaj din Rusia, Muzeul Național de Artă din București, ca și în muzeele din Sofia, Budapesta, Viena, USA etc. Încă din 1964 (Albumul BABA, Editura Meridiane), academicianul Tudor Vianu observă că celebrul nostru artist este un pictor al omului.

Portretul și autoportretul, pentru artiștii plastici, reprezintă ceea ce Teorema lui Pitagora reprezintă pentru geometri și constituie o veritabilă punte de încercare, deoarece, alături de planul fizic

- asemănarea -, un rol deosebit de important îl joacă planul moral (psihologia) și filozofic (idei). Viața interioară nu poate fi receptată și, cu atât mai mult, reprezentată plastic decât de un mare creator. Remarcabile sunt însemnările maestrului despre celebrele portrete: Mihail Sadoveanu, Lucia Sturdza Bulandra, G. Enescu, K.H. Zambaccan, Cap de fetiță și altele. Îndată ce intra în starea de grație (inspirație), pictorul lucra ca un posedat, fapt ce l-a determinat pe autorul Balteagului, care l studia cu atenție în timp ce lucra, să exclame: "Și aista cred că are pe dracul într-insul!" Rezultatul: "Ceahlul" literaturii noastre ne-apare monumental și - ca unul care-și cunoaște drumul - imperturbabil. Marea doamnă a teatrului românesc, Lucia Sturdza Bulandra, deși a fost foarte nemulțumită "de cum arată", exprimă genial psihologia personajului pe care-l interpreta (Vasa Jeleznova, de M. Gorki). În ceea ce-l

privește pe virtuozul violonist și pianist, dar și compozitor de prestigiu, G. Enescu, pictorul l-a surprins, după concert, înclinându-se respectuos și demn în fața publicului, într-un suprem exemplu de sublimă umilință în fața artei" (C. Bataș). Antologice sunt și autoportretele sale, în special cel din 1955 care i-a nedumerit pe câțiva dintre "confrăii oficiali". Departate de-a disprețuie pe cineva sau de-a se retrage "în turnul de fildeș", pictorul surprinde povara concentrării din dorința de-a înțelege și lumea, și oamenii. Cele mai multe dintre portretele sale sunt grave. Și cromatica - în care culorile închise (negru, maronul etc) alternează cu cele deschise (albul frunții și al părului), pledează pentru solemnitate și gravitate. Deși ne găsim în epoca în care era "obsedat de lumea pănzelor lui Tintoretto, Bassano, Tizian, Veroneze, Greco", gândurile noastre se-ndreaptă spre pictorii flamânzi (și pentru că "lumina cade ca pe timpul lui Rembrandt") și originalitatea lui Baba se impune cu autoritate.

Despre arta lui Baba s-au scris foarte multe articole, cronici, studii și eseuri. Au apărut și lucrări speciale (BABA, Album prefat de Tudor Vianu, 1964; 14 desene de atelier, din inițiativa Uniunii Artiștilor Plastici și datorită respectuoasei trude a distinsului artist Gh. Adoc). O monografie C. Baba, care să-l pună în deplină lumină pe marele nostru pictor, deocamdată, lipsește. Din fericire, există un film realizat de Florica Holban, în care notele și comentariul aparțin maestrului. Se cuvine să-l revedem, măcar o dată pe an! Sunt convins că mulți dintre noi, revăzând acest film, vom înțelege și aprecia concluzia sensibilei izvoditoare de versuri, Ana Blandiana:

"În fața tablourilor lui CORNELIU BABA, am simțit ceea ce simt în fața marii poezii".

M. AUGUSTIN

Plurale "originale"

Limba noastră-i limbă sfântă!

După cum (ar trebui să) se știe, nu toate substantivele neutre au aceeași terminație la plural. De exemplu: APARAT-APARATE, CREION-CREIOANE, FILM-FILME etc fac pluralul în "E" în timp ce: CEAS-CEASURI, PORT-PORTURI, TABLOU-TABLOURI etc. fac pluralul în "URI". Iată, însă, că unii, vrând să fie "originali" cu orice preț, au redus cele două terminații la una singură! Astfel, Liliiana MUNTEANU (Tele7abc), Cristian OPREA (România liberă) sau Marina ALMAJAN și Tudor BARBU (TVR) pretind că FURTUN ar avea pluralul... FURTUNE (în loc de FURTUNURI), Adrian FULEA (TVR) și Roxana ILIESCU (SALUT) cred că FESTIVAL face la plural FESTIVALE (corect: FESTIVALURI), un medic stomatolog "transformă" IMPLANTURILE (dentare) în IMPLANTE, iar un generalist - CHISTURILE în CHISTE (!), un redactor de la ziarul ROMANIA LIBERĂ se referă la "Cele mai NEGRE COȘMARE ce le trăim" (adevărat ca idee, dar de două ori greșit ca exprimare: COȘMAR n-are la plural forma COȘMARE, ci COȘMARURI, care nu pot fi decât negre, căci dacă sunt "albe", nu mai sunt COȘMARURI, ci VISE frumoase!), în filmul DEDUBLARE, un personaj ne spune ce-a văzut "în DELIRELE sale" (în loc de DELIRURI), la TELEENCICLOPEDIA din 17 august a.c. aflăm că o anumită floare "Are PISTILELE foarte lungi" (corect: PISTILURI), în revista REBUS, Nicolae ANDREI a îngrițat cuvântul (inexistent) IATAȚE, în loc de IATACURI și - în sfârșit - Sergiu CUNESCU vorbea la TV despre "IDEALELE - chipurile - comuniste ale regimului anterior" (uitând că, indiferent de regim, IDEALURILE rămân IDEALURI, nevedevident niciodată... IDEALE!). Tot așa stau lucrurile și cu PLURALUL unor substantive neutre, care - indiferent de context - nu poate fi schimbat după bunul plac al unor... "originali"!

Prof. Gh. CONSTANTIN

Rezultatele finale ale alegerilor parlamentare din 3 noiembrie

CDR	- 53
PDSR	- 41
USD	- 23
UDMR	- 11
PRM	- 8
PUNR	- 7
Total	143

CDR	- 122
PDSR	- 91
USD	- 53
UDMR	- 25
PRM	- 19
PUNR	- 18
Minorități naționale	- 15
Total	- 343

CDR - Camera Deputaților

Gorj	CD	Mihail NICA
Gorj	CD	Constantin DRUMEN
Hunedora	CD	Sorin-Petre DUMITRIU
Hunedoara	CD	Liviu PETREU
Iasi	CD	Vasile LUPU
Iasi	CD	Mihai DORIN
Iasi	CD	Traian RANJA
Ialomița	CD	Gheorghe CRISTEA
Ilfov	CD	Costel PĂUNESCU
Ilfov	CD	Silvia PETROVICI
Maramureș	CD	Tudor DUNCA
Mehedinți	CD	Ulpiu-Radu MICLE
Mehedinți	CD	Emanoil-Dan BARBARESSO
Mureș	CD	Ioan MUREȘAN
Neamț	CD	Gabriela RADU
Olt	CD	Valentin ARGEȘANU
Prahova	CD	Const.-Remus OPRÎȘ
Prahova	CD	Mircea-Mihai MUNTEANU
Sălaj	CD	Vasile VETIȘANU
Satu Mare	CD	Anamaria-Mihaela BIRIȘ
Sibiu	CD	Gavril DEJEU
Sibiu	CD	Lia-Andreea GALIC
Suceava	CD	Dan PALADE
Suceava	CD	Dorin VATAMAN
Teleorman	CD	Nicolae NOICA
Timiș	CD	Tănase-Pavel TĂVALĂ
Timiș	CD	Gheorghe ȘERBAN
Timiș	CD	Teodor STANCA
Timiș	CD	Petru DUGULESCU
Vâlcea	CD	Laurențiu DUMITRAȘCU
Vaslui	CD	Virgil PETRESCU
Vrancea	CD	Dan-Gabriel NICHITA
Vrancea	CD	Radu MANEA

CDR - Senat

FER	S	Marcian-David BLEAHU
PAR	S	Laurențiu ULICI
Brăila	S	Paul GHITIU
București	S	Varujan VOSGANIAN
Iasi	S	
PER	S	Ioan BARAȘ
Cluj	S	
PNTCD	S	Mircea-Ioan POPA
Alba	S	Marin NICOLAI
Arad	S	Nistor BĂDICEANU
Bihor	S	Teodor CĂMPEAN
Bistrița	S	Nicolae ZAVICI
Brașov	S	Constantin-Ticu DUMITRESCU
București	S	Corneliu TURIANU
București	S	Emil CONSTANTINESCU
București	S	Radu VASILE
Cluj	S	Matei BOILĂ
Constanța	S	George-Mihail PRUTEANU
Dâmbovița	S	Ulm-Nicolae SPINEANU
Dolj	S	Florin BOGDAN
Hunedoara	S	Ioan RĂU
Iasi	S	Petru CARAMAN
Maramureș	S	Voicu-Valentin GLODEAN
Mureș	S	Ioan BURGHELEA
Neamț	S	Florin BURUIANĂ
Olt	S	Răsvan DOBRESCU
Prahova	S	Valentin-Corneliu GABRIELESCU
Satu Mare	S	George ACHIM
Sibiu	S	Ioan MOISIN
Suceava	S	Petru JURAVLEA
Timiș	S	Iosif-Ștefan DRĂGULESCU
Vâlcea	S	Șerban SÂNDULESCU
Vaslui	S	Gheorghe PĂVĂLAȘCU

București	CD	Alexandru IONESCU
București	CD	Adrian IORGULESCU
București	CD	Adrian-Paul DUMITRESCU
Iasi	CD	Constantin AFERĂRIȚEI
București	CD	Ernest-Otto WEBER
CD	CD	Ioan ROȘCA
Dolj	CD	Cornel PROTOPOPESCU
Prahova	CD	Valentin VASILESCU
Vaslui	CD	Vasile GHICA
PNTCD	CD	Ion BERCIU
Alba	CD	Bazil DUMITREAN
Arad	CD	Ion RAȚIU
Arad	CD	Mihăiță CALIMENTE
Arad	CD	Radu GHIDĂU
Argeș	CD	Barbu PIȚIGOI
Argeș	CD	Sergiu-George RIZESCU
Argeș	CD	Romeo NANU
Bacău	CD	Ion CORNIȚĂ
Bacău	CD	Haralambie IRIMESCU
Bacău	CD	Vasile PAVEL
Bihor	CD	Gabriel TEPELEA
Bihor	CD	Mircea NEGRĂU
Bistrița	CD	Aureliu-Emil SÂNDULESCU
Botoșani	CD	Emil-Teodor POPESCU
Botoșani	CD	Eugen HILOTE
Brăila	CD	Aurelian-Paul ALECU
Brașov	CD	Sorin-Victor LEPSĂ
Brașov	CD	Nicolae-Florin TUDOSE
Brașov	CD	Ion-Andrei GHERASIM
București	CD	Ion DIACONESCU
București	CD	Niculae-V. Constantin IONESCU-GALBENI
București	CD	Constantin IONESCU
București	CD	Sergiu MACARIE
București	CD	Florica-Rădița RAICA
București	CD	Alexandru-Ion BADEA
București	CD	Mihai GHEORGHIU
București	CD	Silviu PETRESCU
Buzău	CD	Teodor Ghe. MORARIU
Buzău	CD	Gheorghe-Nic. CEAUȘESCU
Călărași	CD	Claudiu-Costel PAVELESCU
Caraș	CD	Cornel STURZA-POPOVICI
Cluj	CD	Ioan VIDA-SIMITI
Cluj	CD	Iftene POP
Cluj	CD	Ioan ROMAN
Cluj	CD	Jianu NICOLAE
Constanța	CD	Tănase BARDE
Constanța	CD	Ion BOTESCU
Constanța	CD	Gheorghe ANDREI
Dâmbovița	CD	Irineu POPESCU
Dâmbovița	CD	Ion ENESCU
Dâmbovița	CD	Dorin DARSTARU
Dolj	CD	Mihai-Gabriel IONIȚĂ
Dolj	CD	Bogdan IONESCU
Dolj	CD	Matei-Ion LUCIAN
Galați	CD	Mircea CIUMARA
Galați	CD	Elena IACOB
Galați	CD	Manole ODISEI
Giurgiu	CD	Mihai Th. GRIGORIU

PNL	CD	Costin GEORGESCU
Alba	CD	Titu-Nicolae GHEORGHIOF
Arad	CD	Valeriu GHEORGHE
Bacău	CD	Octavian BOT
Bihor	CD	Dan CONSTANTINESCU
Bistrița	CD	Ion-Cezar CORACI
Brăila	CD	Radu-Spiridon COJOCARU
Brașov	CD	Călin Const.-Anton POPESCU-TĂRICEANU
București	CD	Valeriu STOICA
București	CD	Monica-Octavia MUSCĂ
Caraș	CD	Anton IONESCU
Cluj	CD	Puiu HAȘOTTI
Constanța	CD	Șerban-Constant RĂDULESCU-ZONER
Dâmbovița	CD	Mircea-Vasile CAZACU
Dolj	CD	Ion MOGOȘ
Iasi	CD	CD Decebal-Traian REMEȘ
Maramureș	CD	Liviu BUJOR
Neamț	CD	Carol-Emil KOVACS
Olt	CD	Victor BARBĂROȘIE
Prahova	CD	Liviu-Iuliu DRAGOȘ
Satu Mare	CD	Sorin PANTIȘ
Sibiu	CD	Vasile MĂNDROVICEANU
Suceava	CD	Ovidiu-Virgil DRĂGĂNESCU
Timiș	CD	Laurențiu-Crj. ANTONESCU
Tulcea	CD	Jean DECUSEARĂ
Vâlcea	CD	Andrei-Ioan CHILIMAN
București	CD	Laurențiu PRICEPUTU
Hunedoara	CD	

PNL	S	Eugen VASILIU
Argeș	S	Viorel CATARAMĂ
Bacău	S	Dinu SECRIERU
Botoșani	S	Emil TOCACI
București	S	Mihail BĂLĂNESCU
Buzău	S	Paul PĂCURARU
Galați	S	Dumitru HUIDU
Gorj	S	Vasile UNGUREANU
Gorj	S	Constantin BLEJAN
Hunedoara	S	Radu BOROIANU
Ilfov	S	Liviu-Titus PAȘCA
Maramureș	S	Alexandru-Ioan MORTUN
Mehedinți	S	Mircea IONESCU-QUINTUS
Prahova	S	Stelian-Alex. POP
Satu Mare	S	Vicențiu GĂVĂNESCU
Teleorman	S	Dan-Amadeu LĂZĂRESCU
Timiș	S	Alexandru PALEOLOGU
Vrancea	S	

PNL-CD	CD	Mihai-Sorin STĂNESCU
București	CD	Gheorghe-Liviu NEGOIȚĂ
București	CD	Adrian-Tudor MOROIANU GEAMĂN
Prahova	CD	Didi SPIRIDON
Teleorman	CD	

PNL-CD	S	Tiberiu VLADISLAV
Bacău	S	Niculae CERVENI
București	S	Constantin MULLER
Caraș	S	Alexandru POPOVICI
Constanța	S	Cornel BOIANGIU
Dolj	S	

Un marxist paranormal

Halucinații PDSR-iste: Vine Regele! Vin moșierii!

Nu numai prezidențiabilul Mudava, dar și președintele Iliescu are puterea de a vedea în viitor. Cum dl Iliescu împărtășește - spontan și gratuit - revelațiile sale atât celor care vor, cât și celor care nu vor să le afle, știm cu toții care sunt viziunile președintelui paranormal: după ce Emil Constantinescu va câștiga alegerile, îl va chema pe Rege pentru a-l instala pe tron și pe moșieri pentru a le înapoița moșiile.

Să judecăm cu mintea noastră această proorocire. Așadar, cineva care se pregătește de mai bine de 4 ani de zile să ia puterea (Emil Constantinescu), de îndată ce o ia, o cedează altcuiva. Ne putem imagina că un politician luptă pentru putere doar pentru a renunța la ea? Ar fi un caz unic în istorie. Puterea se cucerește pentru a fi folosită, nu pentru a fi oferită în dar. Nimeni, niciodată, nu a procedat atât de stupid.

Sub aspect legislativ, monarhia nu poate fi restaurată decât printr-un referendum, care ar propune modificarea Constituției, și printr-un alt referendum care, ulterior, ar propune venirea regelui. Cum starea de spirit a populației este antimonarhică, un referendum n-ar face decât să consolideze republica. Altfel spus, chiar dacă viitorul președinte ar dori să lichideze instituția prezidențială - caz de masochism politic încă necunoscut de istorie -

Avem indicii că una dintre metodele de fraudă electorală exersată în 3 noiembrie a fost votarea de două ori: o dată cu pașaportul de serviciu și apoi pe listele speciale ale altei secții, cu buletin de identitate sau invers.

Suntem pe cale de a realiza o investigație pentru probarea unor astfel de fraude. Vom acționa în

situația din România nu i-ar permite.

Acum, să analizăm pericolul „venirii moșierilor”. Ca și teroriștii din decembrie 1989, ca și legionarii din iunie 1990, moșierii reprezintă o categorie generică, fără nici un reprezentant cunoscut. Deși moșierii sunt un pericol iminent, nimeni nu cunoaște nici un moșier. Cum ei vor fi avut 30-40 de ani în momentul sovietizării țării, trebuie să fie acum (dacă mai sunt) oameni de 80-90 de ani. Acești octogenari-nonagenari neidentificați pândesc din umbră momentul în care opoziția le va restitui fostele moși.

Dacă opoziția este, așa cum crede Ion Ilici Iliescu, de rea-credință și urmărește nu realizarea platformei anunțate, ci readucerea moșierilor, suntem iarăși în fața unei situații paradoxale. O categorie politică peridă (opoziția, în viziunea dlui Iliescu), în loc să folosească singură avantajele puterii, împarte mari terenuri agricole, așadar valori fabuloase, unui grupuscule de nonagenari. În ce scop? Cu ce profit? Ce ar obține opoziția actuală, după împrumutarea presupușilor moșieri, decât pierderea milionilor de voturi ale țărănilor?

Trebuie să admitem că un marxist cu studii la Moscova, materialist prin excelență, ca viitorul ex-președinte, nu poate avea reale calități paranormale. Viziunile sale despre viitor sunt simple șarlatanii.

Victor BĂRSAN

justiție pe toți cei care au votat de două ori.

Pentru alegerile din 17 noiembrie, cerem delegaților noștri să verifice motivele pentru care cel care votează cu pașaport de serviciu nu are buletin de identitate și, în orice caz să-l noteze, pentru a verifica ulterior dacă a mai votat și în altă secție și, deci, este pasibil de pedeapsă penală.

Desen de Vali IVAN

Puterea lui e cinstea?

„Puterea lui e cinstea”, se poate citi pe un afiș electoral, sub fotografia dlui Ion Iliescu.

Cinstea, pentru un om obișnuit, înseamnă respectarea unor norme morale. De exemplu, să nu minți. Cum acestea sunt destul de vagi, nu e ușor de spus dacă un om este cinstit sau nu. În politică, în relația oamenilor cu instituțiile de stat, normele morale sunt înlocuite de legi.

Așadar, un om politic e cinstit dacă respectă legile țării. Legile țării sunt, în primul rând, Constituția, apoi legile adoptate de Parlament, apoi hotărârile de guvern și așa mai departe.

Este dl Ion Iliescu un om politic cinstit, care respectă legile țării? Iată ce scrie în legea fundamentală - Constituția:

„Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de președinte al României decât pentru cel mult două mandate”.

Și iată ce scrie în legea electorală:

„Nu pot candida persoanele care au fost alese, anterior, de două ori, ca președinte al României”.

Textele sunt extrem de clare. Oricine știe că dl Ion Iliescu a fost ales de două ori ca președinte al României, în mai 1990 și în septembrie 1992. Oricine om care gândește trebuie să recunoască aceste adevăruri. Din păcate, justiția din România este aservită puterii politice și a abdicat de la înaltele ei îndatoriri. Ea ne explică, numărând mandatele dlui Iliescu, că 1+1=1. Dar noi știm că nu este așa.

Călcarea legilor înseamnă ne-legiuire. Poate fi cinstit un om politic care trăiește în ne-legiuire și îndeamnă justiția la ne-legiuire? Poate fi cinstit un președinte de țară care încalcă Constituția țării, pentru a cărei apărare a jurat, în fața poporului și a lui Dumnezeu?

Dacă „puterea lui e cinstea” atunci dl Iliescu este un neputincios (V.B.)

Forță și echilibru - slogan electoral al PDSR

„Forță și echilibru” - aceste cuvinte însoțesc fotografiile electorale ale PDSR, inclusiv ale candidatului său la președinție.

Despre ce forță poate fi vorba, în cazul unei guvernări care își are rădăcinile în ocuparea României, acum jumătate de veac, de către forțele militare sovietice? Despre forța de a silui legea, de a jefui bogățiile țării. Forța de a sfida, privind drept în ochi, vorbind de cinste în timp ce fură, vorbind de adevăr în timp ce minți. Forța de a te înfrupta din banii statului. Cum altfel, fără o asemenea forță a partidului de guvernământ, ar fi putut primi Miron Mitrea, secretar general al PDSR, și Gheorghe Uglean, președintele Curții Supreme de Justiție, cadouri de 100 milioane de lei de la Bancorex?

Echilibrul va fi reprezentat, într-adevăr, de viitorul Parlament. Coaliția dintre centru-dreapta (CDR) și centru-stânga (USD) va însemna în sfârșit, echilibrul și stabilitatea.

În ultimele zile, președintele Iliescu a încercat

să acrediteze o idee fantezistă: avem nevoie de un președinte de stânga (adică de Ion Ilici Iliescu) pentru a echilibra un Parlament de dreapta! Mai întâi, e clar că nu avem nevoie de un președinte anticonstituțional. Apoi, ar fi infernală coabitarea unui președinte ostil parlamentului cu un parlament ostil președintelui.

Pentru a vedea cât de gravă ar fi o asemenea situație, nu trebuie să ne gândim la Statele Unite sau la Franța - țări cu democrații bine stabilizate - ci la cazuri apropiate de noi, cum ar fi Republica Moldova. Aici, adversitatea dintre președinte (Snegur) și parlament (Lucinschi) este o adevărată catastrofă pentru viața politică. Președintele și Parlamentul au politici diferite, nu o dată opuse, spre paguba statului și deruta cetățeanului. Politicienii, specialiștii, administrația, presa sunt divizați în categorii adverse - pro-Snegur și pro-Lucinschi, măcinând energiile țării într-un război absurd.

Ideea susținută de unii propagandiști ai PDSR,

că existența unor forțe contrare, în dispută (cum fi, într-un viitor dorit de ei, Parlament de opoziție și Președinte PDSR) ar asigura mult-dorit echilibrul, este o aberație electorală. Creștinii musulmanii în Bosnia, catalicii și ortodoșii sârbo-croați, șiiții și sunitii în statele islamice hutu și tutsi în Rwanda și sute de alte exemple sunt tot atâtea cazuri în care forțe antagonice asigură echilibrul, ci alimentează confruntări cu tragice.

Stabilitatea unui regim este cu atât mai pronunțată cu cât forțele politice aflate la guvernare sunt mai puțin divizate. FSN, FDSN, PDSR, adică partidul dlui Iliescu, a guvernat singur controlând și parlamentul, și guvernul, președinția o perioadă îndelungată. Atunci nimeni nu a invocat pericolul alunecării spre vreo tremă. Acest pericol fost descoperit de PDSR și în momentul în care despărțirea de putere devenit iminentă. (V.B.)

pe la fraudă electorală la fraudă legislativă

Comunicat

Desfășurarea procesului electoral la 03.11.1996 a evidențiat existența a numeroase posibilități de fraudă create chiar de organizații alegerilor, care nu au putut însă împiedica victoria forțelor democratice.

Confruntarea electorală programată la 17.11.1996 are un caracter decisiv pentru victoria din 03.11.1996 și impune, deci, o supraveghere generală a alegerilor din partea CDR, care să ofere garanția corectitudinii rezultatelor.

Față de această situație și ținând seama de promisiunea făcută electoratului român, de a promova o transparență absolută în legătură cu orice încălcări ale legislației, CDR se angajează să formeze o Comisie a viitorului Guvern care:

• Să cerceteze, pe baza documentelor arhivate de Birourile Electorale Județene și de Biroul Electoral Central, corectitudinea alegerilor din 17.11.1996;

• Să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la eventualele încălcări ale legii și să ceară pedepsirea vinovaților;

• Să prezinte Parlamentului României un Raport privind rezultatele cercetărilor și să propună măsurile constituționale și legale ce decurg din acestea, precum și modificări ale legilor electorale.

Emil CONSTANTINESCU
Președinte CDR

București, 10 noiembrie 1996

S-au desfășurat corect alegerile din România? Încă din septembrie 1992 s-a constatat un număr de fraude straniu: un procent foarte mare de voturi anulate; foarte mulți votanți itineranți; foarte mari nereguli în listele electorale.

Există metode sigure, furnizate de statistica matematică, în măsură să diagnosticheze corectitudinea alegerilor. Aceste metode, aplicate cu ajutorul unor programe de calcul mai presus de orice posibilitate de eroare, dau două verdicte clare pentru alegerile din septembrie 1992: alegerile au fost incorecte; beneficiarul acestor incorectitudini a fost partidul de guvernământ, pe atunci FDSN, inclusiv candidatul său la funcția de președinte, Ion Iliescu. Aceste concluzii sunt

tări, este de ordinul 5%.

Analiza statistică similară a alegerilor de la 3 noiembrie nu a putut fi încă făcută, din lipsa datelor complete. Totuși, cu date parțiale, dar sigure, se poate spune deja că se constată fenomene similare cu cele din 1992: anularea voturilor a avantajat vizibil pe Ion Iliescu și i-a dezavantajat pe Emil Constantinescu și pe Petre Roman.

Număratele nereguli constatate în pregătirea alegerilor - de la numirea unor președinți de secții PDSR-ști până la acreditarea de observatori din partea unor organizații pretin-governamentale, puse direct în solda PDSR - au dus la fraude considerabile. Dacă nivelul lor a

Desen de Vali IVAN

dincolo de orice îndoială. Metodele de calcul și rezultatele, obținute de un colectiv de specialiști de la Institutul de Fizică Atomică, condus de dl Ion Corcoțoi, sunt accesibile oricărei persoane care ar dori să le consulte. Mărimea fraudei nu a fost calculată, dar se poate bănuși că, la nivelul întregii

fost, ca și în 1992, de cel puțin 5%, înseamnă că procentele reale obținute de Emil Constantinescu și Ion Iliescu sunt mult mai apropiate între ele, iar clasamentul real al celor doi poate fi invers decât cel omologat.

Îată de ce rezultatele IMAS, comunicate ime-

diat după încheierea alegerilor, îl indicau pe Emil Constantinescu înaintea lui Ion Iliescu. Eroarea aprecierilor IMAS era mai mică decât 1%.

Se știe că sub aspect legal, Ion Iliescu nu mai avea voie să candideze, întrucât fusese ales anterior, de două ori, președinte al României. Iliescu a candidat pentru al treilea mandat, contrar prevederilor Constituției. Totuși politicianii au avut eleganța de a nu-l contesta în justiție pe Ion Iliescu, considerând că este preferabil să-l întrecă la urne, prin luptă dreaptă. Dar ce luptă dreaptă poate exista, când un competitor fură?

Dacă Ion Iliescu va ajunge președinte prin fals - așa cum a ajuns nomenclaturist în urmă cu 50 de ani, când comuniștii au falsificat grosolan alegerile, - la falsul electoral se va adăuga și falsul legislativ - violarea Constituției în obținerea celui de-al treilea mandat. În această situație, Camera și Senatul, prin votul majorității deputaților și senatorilor, pot suspenda din funcție președintele pentru încălcarea Constituției.

În loc să privească lucid situația în care se află, dl Iliescu fabulează scenarii prin care refuzând numirea primului ministru, ar putea cere dizolvarea Parlamentului. Domnia sa uită - sau se face că uită - că, dacă va fi reales, este foarte probabil ca Parlamentul să-l suspende din funcție. Cramponarea cu orice preț de putere l-ar putea costa pe dl Iliescu mai scump decât crede.

Victor BÂRSAN

Comunicat

Într-o democrație, voturile tuturor cetățenilor sunt egale. Dacă legea este respectată. Fraudele electorale, indiferent de natura lor, vădese în același timp dispreț față de lege și față de fiecare alegător în parte.

Convenția Democrată Română, reprezentând prima forță politică în viitorul guvern, îi asigură pe cetățenii României că toți cei depistați, ca autori ai unor fraude la alegerile din 3 și respectiv 17 noiembrie vor fi deferiți justiției.

Nu va fi un act de răzbumare, ci un prim semn și o primă garanție că în România se va instaura statul de drept, iar cetățenii vor fi cu adevărat egali în fața legii.

10.XI.1996

Director Campanie Electorală CDR,
Remus OPRIȘ

Nu, domnule Iliescu!

La al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din acest an, domnul președinte Iliescu cere alegătorilor să-i acorde încrederea votându-l pentru încă un mandat de patru ani întrucât domnia sa este singura persoană care poate garanta siguranța socială, continuitatea politicii economice, rezolvarea marilor probleme ale țării, îmbunătățirea nivelului de viață etc, etc.

La această solicitare, răspunsul întregului electorat nu poate fi decât unul singur și fără ambiguități:

• Nu, domnule Iliescu, nu vă vom vota pentru că ne-ați mai făcut aceleași promisiuni, cu mici variații de formă, și în 1990 și în 1992 și, cu regret, trebuie să constatăm că nu le-ați îndeplinit.

• Nu, domnule Iliescu, pentru că

partidul pe care îl sprijiniți s-a dovedit lipsit de voință politică și capacitatea organizatorică de a rezolva marile probleme ale țării, iar domnia voastră nu ați făcut nimic pentru a elimina sau, cel puțin, a diminua marile greșeli politice și economice făcute, cu voie sau fără voie, de partidul de guvernământ.

• Nu, domnule Iliescu, nu vă vom mai vota, pentru că, deși ați afirmat, în repetate rânduri, că veți lupta împotriva corupției, ați tolerat corupția patronată de partidul de guvernământ, pe care astăzi afirmați că îl sprijiniți.

• Nu, domnule Iliescu, nu vă vom mai vota pentru alte zeci de motive care au cauzat starea de pauperizare crescândă a populației și disperarea tuturor oamenilor cinștiți, care văd că

idealurile nobile ale revoluției din 1989 au fost lichidate fără scrupule, în timpul mandatelor prezidențiale ale dumneavoastră.

• Nu, domnule Iliescu, țara nu vă va mai vota, pentru că nu vă mai suportă ca președinte, din motivele arătate mai sus.

Țara are nevoie de o schimbare radicală a politicii economice și sociale și pe care este convinsă, că numai Convenția Democrată Română, Contractul cu România și viitorul nostru președinte, domnul profesor Emil Constantinescu o pot asigura.

Țara vă spune acum: „Adio, domnule viitor fost președinte Iliescu!”

C. CONSTANTINESCU

Emil Constantinescu este singurul interlocutor credibil pentru Occident

Interviu cu Alexandru Herlea, responsabil al Convenției Democratice Române și al PNȚCD cu relațiile internaționale

Domnul Herlea, ați trăit victoria Convenției în alegeri, la 3 noiembrie, în Franța. Vă rog să faceți un succint rezumat al reacțiilor internaționale, nu doar în Franța, după anunțarea rezultatelor.

Mi se pare într-adevăr foarte important să vorbim despre acest subiect. Aș da în continuare un mic detaliu: eu am votat la București. Am fost aici pe 3 noiembrie, am votat, am plecat și am fost la Ambasadă unde am organizat de fapt alegerile în diferitele birouri de vot din afara granițelor țării în Europa și Statele Unite. De luni, când s-au cunoscut rezultatele alegerilor, cel puțin aproximativ, reacția lumii occidentale, atât a lumii politice, cât și a opiniei publice, a fost o reacție de redescoperire într-un fel a României. Asupra României, care intrase într-un fel de complot al tăcerii după invazia minerilor, acum șase ani, o Românie care dispăruse într-un fel de pe eșichierul preocupărilor internaționale, care părea aruncată într-o lume de tip aproape sovietic, o Românie care nu era deloc inclusă în rândul țărilor cu vocație imediată pentru integrarea europeană și euro-atlantică, s-a revărsat deodată altă lumină. Lumea occidentală și-a dat seama că România aparține și ea, într-adevăr, Europei. Și lucrurile care au frapat au fost următoarele: în primul rând marea maturitate a electoratului român, care a constat în faptul că s-a votat masiv pentru adevăratele forțe democratice și în același timp s-a constatat o luminare a peisajului politic. Faptul că formațiile mici au dispărut, au obținut sub 3% și a rămas un număr restrâns de partide sau alianțe care să intre în Parlament, a fost perceput ca un lucru extrem de pozitiv.

Ați vorbit de perspectivele mult mai bune de integrare europeană și euro-atlantică. Puteți evoca declarații occidentale în acest sens?

Sigur că da. Declarațiile sunt numeroase, nu neapărat legate de alegeri. Dar semnalele sunt foarte clare.

În relațiile de la stat la stat există o deontologie a relațiilor internaționale care presupune un neamestec în treburile interne. Totuși, acestea fiind spuse, marile familii cu adevărat democratice au afirmat în mod foarte clar că România, cu actuala putere, nu va putea intra în structurile euro-atlantice. În acest sens vă amintesc doar două-trei declarații din ultimele săptămâni, făcute chiar la București. Cu o lună în urmă a fost la București ședința Comitetului care a analizat cererea PNȚCD de a intra în Uniunea Democrată Europeană, care re-grupează în afara partidelor creștin democratice și alte partide de centru dreapta, cum sunt conservatorii britanici, RPR din Franța, Partidul Popular Spaniol... Geoffrey Patten, vicepreședintele Partidului Conservator a spus atunci foarte clar că ajungerea la putere a unor forțe cu adevărat democratice - a Convenției și a lui Emil Constantinescu - este unul dintre factorii esențiali pentru ca România să aibă șanse deschise pentru intrarea în Europa și în NATO. Altă declarație a fost cea a lui Wim van Velzen, președintele Uniunii Europene Creștin Democratice, care a reafirmat, de asemenea, că victoria lui Emil Constantinescu și a Convenției este un factor indispensabil pentru admiterea României în aceste structuri. Și mai recent, domnul François Froment Meurice, responsabil cu relațiile internaționale ale partidului Forces Democratice, partidul creștin democrat francez, a afirmat același lucru, fără echivoc. Iată, este vorba de luări de poziție foarte clare. Guvernele care reprezintă partide membre ale Uniunii Democratice Europene vor fi cele care vor ajuta România - în perspectiva unei conduceri a Convenției și a lui Emil Constantinescu - pentru integrarea în aceste structuri.

V-ați referit doar la declarații făcute înainte de alegeri. Puteți vorbi și de reacții postelectorale, nu neapărat publice?

Alexandru Herlea alături de Emil Constantinescu

Au fost reacții de mare entuziasm. Am vorbit cu membri ai Parlamentului European, care au fost de un entuziasm debordant. Vicepreședintele Parisului, de pildă, care a încheiat și protocolul dintre Paris și București, a spus: "În sfârșit, România intră și ea în concertul națiunilor civilizate". El a promis, de altfel, să vină împreună cu ministrul francez al învățământului, François Bayreau pentru a fi de față la marea victorie din 17 noiembrie, care va readuce România în atenția lumii occidentale. Sunt de asemenea semnale din partea oamenilor de afaceri, care așteaptă cu deosebit interes și rezultatele din 17 noiembrie. Am primit mai multe telefoane - nu vreau să dau acum detalii - și din Statele Unite, cât și din Franța și din Germania și din Elveția, care precizează că așteaptă ca România să devină un loc unde să poată investi. Iar acest lucru nu este posibil din punctul lor de vedere, decât într-o țară în care există o conducere politică capabilă să garanteze o legislație

corespunzătoare normelor occidentale.

După părerea mea - și sunt convins că nu numai a mea - Iliescu nu mai poate câștiga în turul doi decât în situația în care ar "reuși" o fraudă extrem de masivă. Mi se pare limpede că Emil Constantinescu are absolut toate șansele să câștige. Totuși, cum vedeți perspectiva României și ce reacții internaționale credeți că ar fi de așteptat în situația în care Iliescu ar rămâne președintele României?

Ar fi un dezastru. O spun fără nici un echivoc. Emil Constantinescu are statura unui om de stat, este considerat ca singurul interlocutor într-adevăr credibil și lumea occidentală - atât cea economică cât și cea politică - așteaptă confirmarea prin vot. Dacă, Doamne ferește, Iliescu va fura în asemenea hal, încât să câștige, asta ar însemna o înlăturare a României din rândul țărilor civilizate, fiindcă toată lumea și-ar da seama că numai prin fraudă a putut câștiga. Pe de altă parte, lumea își dă foarte bine seama că o Românie cu un Guvern de o culoare și un președinte de altă culoare nu poate fi guvernată. Or, ceea ce caută lumea occidentală, este tocmai un guvern coerent, capabil să scoată România din marasmul politic și mai ales economic și să-i asigure stabilitatea. Un guvern și un președinte antagonici ar împiedica tocmai realizarea acestei credibilități. Afirmările care s-au vehiculat despre interesul unei coabitări de tipul celei care a funcționat în Franța, sunt cu totul nepotrivite în cazul României. Din contra, o astfel de coabitare ar fi extrem de dăunătoare pentru țara noastră. Dar lucrurile mi se par clare: această maturitate a electoratului român de care vorbeam la început se va manifesta - sunt convins - și cu ocazia alegerilor din 17 noiembrie, pentru a da țării în sfârșit, o conducere capabilă s-o scoată din cei 50 de ani de comunism. Mi se pare aproape simbolic faptul că am intrat în tunel acum 50 de ani, în noiembrie 1946, și ieșim din tunel după 50 de ani, în noiembrie 1996. Nu s-a ieșit în '89. Se va ieși acum, în '96.

Wim van Velzen:

"Vechii nomenclaturi corupte i se arată, în sfârșit, ușa"

Wim van Velzen, președintele UECD, formațiune ce reunește 46 de partide, a afirmat că alegerile parlamentare și cele prezidențiale din România "arată că marea politică se schimbă, în sfârșit".

"Acum, sunt înesă semne că oamenii realizează că singura alternativă credibilă este reforma, chiar dacă este dureroasă", a afirmat van Velzen, la o întrunire ținută cu prilejul căderii zidului de la Berlin. "Nomenclatura, care deținea monopol, atât asupra vieții politice cât și asupra resurselor financiare, s-a întors pentru a face promisiuni imposibile de respectat. Acest lucru a fost denunțat de alegători..."

"În România, Emil Constantinescu are șanse mari să-l înfrângă pe Ion Iliescu, acesta fiind fostul ajutor al lui Ceaușescu care conduce țara din 1989, în cel de al doilea tur al alegerilor prezidențiale ca va avea loc în data de 17 noiembrie."

"Sunt semne bune și în Bulgaria, unde reformistul Peter Stoianov, avocat, lider al Uniunii Anticomuniste a Forțelor Democratice, și colegul său de cursă, Todor Kavaliev de la Uniunea Națională Agrariană Bulgară, au obținut 59,9% din voturi - și peste 70% în capitală, la Sofia - în alegerile prezidențiale de săptămâna trecută."

"Țările post-comuniste sunt cele în care comunismul nu se va mai întoarce, dar nici nu dă semne că se grăbește să plece, a afirmat odată fostul președinte bulgar Jelev", a mai spus Wim van Velzen. "După șapte ani, vechii nomenclaturi corupte, i se arată, în sfârșit, ușa."

Bruxelles, 7 noiembrie 1996